

כָּכָה כְּמוֹ שְׂאֵנֵי הוֹלֵךְ
אֲנִי רוֹצֶה לְקַבֵּל פְּנֵי שַׁבַּת הַמַּלְכָּה.
לְגוֹפֵי בְּגָדִים שֶׁל יוֹם יוֹם וְגוֹפֵי,
אִם בְּכֹלל, אִינְנוּ חִזְק בְּכֹלל
וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא.

כָּכָה כְּמוֹ שְׂאֵנֵי הוֹלֵךְ
אִם אֶקְבֵּל פְּנֵי שַׁבַּת הַמַּלְכָּה
וְהָיוּ הַבְּגָדִים לְגוֹפֵי שֶׁל יוֹם יוֹם
וְגוֹפֵי אֶפְשָׁר חֲלֹשׁ יוֹתֵר מִרְגִּישָׁה
אֲבָל הַנֶּפֶשׁ לֹא.

כָּכָה כְּמוֹ שְׂאֵנֵי עוֹדְנֵי הוֹלֵךְ
אִם תִּקְבֹּל שַׁבַּת הַמַּלְכָּה אֶת פְּנֵי
יִלְבָּשׁ גּוֹפֵי שַׁבַּת יוֹם יוֹם וְגוֹפֵי יִחְזַק
וְהַשַּׁבַּת בְּנֶפֶשׁ תְּהִי.

לְכִי נִפְשֵׁי צְאֵי כֻלָּה יוֹם יוֹם
לְקַבֵּל פְּנֵי שַׁבַּת הַמַּלְכָּה.

אמיר גלבוע

תפילת ליל שבת

ציון. קהילה ארצישראלית
מהדורה נסיונית

בית תפילה
אין-סוף
שאין צורה תופסתו

אהרן דוד גורדון

שיר השירים

אל-גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל
לראות הפרחה הגפן, הנצו הרמנים.
לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים, נשכימה לכרמים.
נראה אם-פרחה הגפן, פתח הסמדר.
עורי צפון ובואי תימן, הפיחי גני יזלו בשמיו
יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו.

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו,
ליחדא שם יוד ה"י בוא"ו ה"י ביחודא שלים בשם כל ישראל.
הנה אנחנו באים לשורר בקול נעים שיר השירים
לעשות נחת רוח ליוצרנו, לעורר אהבת דודים ביחודא שלים.

דודי ירד לגנו לרעות בגנים להשתעשע וללקוט שושנים
קול דודי דופק פתחי לי תמתי שגרי ציון אשר אהבתי

יהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו:

לקט פסוקים משיר השירים עבור שבתות הקיץ

(עבור שבתות החורף - שיר השירים מופיע במלואו בעמוד 4)

שיר השירים אשר לשלמה: ישלני מנשיקות פיהו כי טובים דודי מיני: לרילת שמגיד טובים שמן
תורק שמך על-כן עלמות אהבוד: משכני אתריד גרועה הביאני הלך חדריו נגילה ונשמחה בך
נזכרה דודי מלין מישרים אהבוד: סמלני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני:
שמאלו תחת לראשי וימינו תסבבני: השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה
אסתעירו ואסתעורו את-האהבה עד שתחפץ: קול דודי הנהיח בא מדלג על-ההרים מקפץ
על-הגבעות: ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכיי-לך: כי-הנה הסתיו עבר הגשם חלף
הלך לו: הנציגים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: יונתי בחגני הסלע
בסתר המדרגה הראיני את-מראיך השמיעיני את-קולך פי-קולך ערב ומראיך נאה: עורי צפון
ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם-בשמי אכלתי יערי עם-דבשי שתיתי ייני עם-חלבי אכלו
רעים שמו ושכרו דודים: אני ישנה ולבי ער קולו דודי דופק פתחי-לי אחתי רעיתי יונתי ממתי
שראשיל נמלא-טל קוצותי רסיסי לילה: פשטתי את-כתנתי איכה אלבשנה רתצתי את-רגלי
איכבה אטנפם: דודי שלח ידו מן-החור ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח לדודי ונתי נטפוי מור

ואצבעתלי מור עבר על כפות המנעול: פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו
 בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: השבעתי אתכם בנות ירושלם אם-תמצאו את-דודי
 מה-תגידו לו שחולת אהבה אני: אלהגת אגזו ידתי לראות באבי הגסל לראות הפרקה הגפן
 הנצו הרמנים: לא ידעתי נפשי שמתני מרצבות עמי-נדבי:

יונתי זיו יפעתך
 ואני לאהבתך
 נאווה מכל עלמות
 נדדו לתשוקתך

דמה לכסיל וכימות
 אשר שיר על עלמות
 נאווה מכל עלמות
 מעפעפי תנומות

שפתותיך שושנים
 עיניך כמו יונים
 מדברך לי ערבה
 משיר שרים ונוגנים

נוטפות מר אהבה
 בוערות אש להבה
 מדברך לי ערבה
 הוגים עז ותעצומות

אל ירפו ידיך עוד
 את יתר צאנך אפקד
 ארעם בכל הר ואי
 אשיבם מארץ נד

צביה אל תיראי
 ישראל מקראי
 ארעם בכל הר ואי
 אושיב ערים נשמות

ר' ישראל נג'ארה

יעלה יעלה בואי לגני
 ובוא דודי יחיש צעדי
 אם ידידי ארכו נדודיו

הנץ רמון פרחו גפני
 ויאכל את פרי מגדיו
 איך יחידה אשב על כני

שובי אלי, את בת אהובה
 הנה עמי זאת אות כתובה

שובי את, ואני אשובה
 כי בתוכך אתן משכני

רעי, דודי, נפשי פדית
 עתה לי בין עמים זרית

ולבת מאז אותי קנית
 ואיך תאמר כי אהבתני

אימתי, לטוב זריתיך
 כי אהבת עולם אהבתיוך

ולתהלה ולטוב שריתיך
 על פן אושיבך על דוכני

לו יהי כדברך, ידידי
 ולתוף ציון נחה גדודי

עתה מהר תאסוף נדודי
 ושם אקריב לך את קרבני

חזקי רעיה חפך כיון טוב
 ולצרף אכרות ואחטב

כי ציץ ישעי רענן ורטב
 ויחיש אשלח לך את סגני

ר' ישראל נג'ארה

שוכנת בשדה
 עם אהלי כושן
 עמדי לראש כרמל
 צפי להר בשן
 לגן אשר נחמס
 כלה שאי עינך
 וראי ערוגתך
 כי נמלאה שושן
 כי תעזוב גני
 מה לך יפה עין
 לרעות בגן יקשן
 תחת עצי דישן
 תאכל מגדים שם
 הבה רדה לגן
 ובחיק יפת עין
 תשכב וגם תישן

ר' שלמה אבן גבירול

שער אשר נסגור
 קומה פתחהו
 וצבי אשר ברח
 אלי שלחהו
 ליום בואך עדי
 ללן בבין שדי
 עלי תניחהו
 שם ריחך הטוב
 מה זה דמות דודך
 כלה יפה פניה
 שלחה וקחהו
 כי תאמרי אלי
 אדם וטוב ראוי
 רעי ודודי זה
 קומה משחהו

ר' שלמה אבן גבירול

עת דודים כלה בואי לגני
 חלף הגשם הסתו עבר
 קימי רעייתי החשק גבר
 נצא השדה נלון במדבר
 שם אתן דודי לך מחמד עיני
 יפית ונעמת כשילג שונך
 דבש וחלב תחת לשונך
 צאי נא ורעי בעקבי צאנך
 קולך השמיעיני מראך הראיני
 ורדתי עפרה לרעות בגנים
 לראות ביפיך עיניך יונים
 אריתי מורי ללקוט שושנים
 מים רבים לא יוכלו לכבות
 עוד אם אשכחך תשכח ימיני
 מיום נדודך נשאתי ריבות

משורר לא ידוע

לפלח הרמון אדמה רקתך
 ומור עם קנמון יפיוחן מביתך
 כגובה הארמון גבוהה קומתך
 לעיני היונים אדמה עיניה
 צביה עיניה ללבי אסרו
 לייפיה עם עונים יבורך צורה
 כמו חוט השנים דמות שפתותיה
 לבבי ולבבה באהבה נקשרו
 דברה שמעתי וקולה הערב
 עדי עפר שחתי ובלב אש צורב
 וידי התאפק ורחמי נכמרו
 מדלגת מהר אלי גבעה רמה
 לבבי עם רוחי בידה נחברו
 נטוית הגרון ועלי תתחמק
 נטויה הביאו למכתי זורו
 רטיה הביאו למכתי זורו
 ר' משה הסופר מרומא

ר' משה הסופר מרומא

אילת חן בגלות תסמכני
לכוס יינה אני תמיד מזומן
שתו דודים לעומתי ושכרו
בהיכל בת מלכים הכבודה
זמן הפריד לכל רעים ודודים
יקשר חן וחסד על גברת
מפרשו בענן עבי שחקים
שעריה חמשים הם קבועים
תעורר אהבת רחל לבנים
אלקים חיש לעמך ישועה
שלומי לב ברוב שלום תסובב

ובלילה בתוך חיקה מלוני
ונתערב חמד יינה ביני
והעירו לשכל רעיוני
ושולחנה מזומן להמוני
אבל דודי באהבה ימשכני
במעגל חן וחסד יזכרני
לרעיתי והיא תפיק רצוני
זכות לאה בבינה תסעדני
בסוד מלכות עשירית תעלני
בעת רצון תצחצח גרוני
בני איש תם סגולת אב המוני ר' שלום שבזי

שלום לך דודי
שלום לך מאת
לקראת אחותך רוע
וצלח כבן ישי
מה לך יפהפיה
ותצלצלי קולך
העת אשר תחפוץ
עתה ועלך

הצח והאדמון
רקה כמו רמון
צא נא להושיעה
רבת בני עמון
כי תעוררי אהבה
כמעיל בקול פעמון
אהבה אחישנה
ארד פטל חרמון

ר' שלמה אבן גבירול

שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה-תחזו בשוילמית כמחלת המחננים: לכה דודי נצא
השדה נלינה בכפרים: נשכימה לכרמים נראה אם פרחו הגפן פתח הסמור הנצו הרמונים נשם
אתנו את-דדי לך: שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ורושלים מה-תעירו
ומה-תעוררו את-האהבה עד שתחפץ: מי זאת עלה מן-המדבר מתרפקת על-דודה תחת התפוח
עוררתיה שמה חבלתה אמה שמה חבלה ילדתה: שימני כחותם על-לבי כחותם על-זרועי
כיי-עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה: מים רבים לא יוכלו לכבות
את-האהבה ונהרות לא ישטפיה אם-יתן איש את-כל-הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו: היושבת
בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני: ברחו דודי ודמה-לך לצבלי או לעפר האילים על הרי
בשמים: היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני:

רבון כל העולמים, יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו, שבזכות
שיר השירים אשר קראנו ולמדנו, שהוא קדש קדשים שתהא שעה זו שעת רחמים,
שעת הקשבה, שעת האזנה, ונקראך ותעננו, נעתיר לך והעתר לנו, ותהיה עם לבבנו
ואמרי פינו בעת מחשבותינו, ועם ידינו בעת מעבדינו, ותשלח ברכה, הצלחה
והרוחה, בכל מעשי ידינו, ומעפר ענינו תקימנו, ומאשפות דלותנו תרוממנו,
ותשיב שכירתך לעיר קדשך במהרה בימינו, אמן:

שיר השירים

פרק א

שיר השירים אשר לשלמה: וישלני מנשיקות פיהו כייטובים דדיה מיני: לריח שמנייה טובים שמן תורק שמך על-כן עלמות אהבך: משכני אחרך נרוצה הביאני המלך דדרי נגילה ונשמחה בך נזכרה דדיה מיני מיישרים אהבך: שחורה אני ונאנה בנות ורושלם כאהלי קדר פיריעות שלמה: אל-תראוני שאני שסרחרת ששופתני השמש בני אמי נחרו-בי שלמי נטרה את-הכרמים פרמי שלי לא נטרתי: הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצדקנים שלמה אהיה כעטף על עדרי חבירי: אם-לא מדעל לך הנה בנשים צאי-לך בעקבי הזאן ורעל את-גדימך על משכנות הרעים: לסתלי ברכבי פרעה דמיתיה רעיתי: נאנו לקליה בתרים צנארה בחרונים: תורי זהב נעשה-לך עם נקדות הסף: עד-ששמהלך במסבו נרדי נמו ריקו: צרור המרו דודל לי ביו שדי יליו: אשפל הספרו דודל לי בכרמי עין גדי: הגד נסה רעיתי הגד נסה עיניך יוגים: הגד נסה דודל אף נעים אף-ערשנו רעננה: קרות בתינו ארזים רהיטנו ברותים:

פרק ב

אני מבצלת השריון שושנת העמקים: כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלון חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי: הביאני אל-בית ה' ודגלו עלי אהבה: סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים פייחולת אהבה אני: שמאלו תחת לראשי וימינו תחבכני: השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אמ-תעירו ו אמ-תעוררו את-האהבה עד שמתפץ: קול דודי הנה-נה בא מדלג על-ההרים מקפץ על-הגבעות: דומה דודל לצבי או לעפר האילים הנה-נה עומד אחר כתלנו משגים מן-ההוללות מציץ מן-החרבים: ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי-לך: כיהנה הסתיו עבר השלש חלף הלך לוי: הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: התאנה הנטה פניה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לך רעיתי יפתי ולכי-לך: יונתי במגני הסלע בסתר המדורה הראיני את-מראיך השמיעיני את-קולך פייקולך ערב ומראיך נאנה: אהזולנו שועלים שועלים קטנים מסבלים כרמים וכרמינו סמדר: דודי לי ואני לוי הרעה בשושנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה-לך דודי לצבי או לעפר האילים על-הרי בתר:

פרק ג

על-משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: מצאוני השמרים

הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראייתם: כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזקתו ולא ארפנו עד-שהביאתיו אל-בית אמי ואל-חדר הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השנה אסתערו ואת-תעוררו את-האהבה עד שתחפזין: מי זאת עלה מיהמדבר פתימרות עשן משורת מור ולבונה מפל אבקת רוכל: הנה משתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: כלם אתני תרב מלמדי מלחמה איש חרב על-ירכו מפחד בלילות: אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון: עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרפבו ארגמן תוכל רצוף אהבה מבנות ירושלם: צאינהו וראינה בנות ציון במלך שלמה בעשרה שעטרה-לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו:

פרק ד

הנה נפה רעיתל הגה נפה עיגיה יונים מבעד לצמתה שערך בעדר העזים שגלשו מהר גלעד: שניה בעדר הקצובות שעלו מן-הרחה שפלם מתאימות ושפלה אין בהם: כחוט השני שפתתיה ומדבריה נאנה פלח הרמון רקמה מבעד לצמתה: כמגדל דויל צנארה בני למלפיות אלה המגן תלוי עלי כל שלטי הגבורים: שגי שניה פשגי עפרים תאומי צביה הרושים בשושנים: עד שיפוח היום וגסו הצללים אלה לי אל-הר המור ואל-גבעת הלבונה: פלה נפה רעיתי ויום אין בוד: אתי מלבנון פלה אתי מלבנון תבואי תשוריו מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהרבי נמרים: לבבתני אחתי כלה לבבתניי באחד [באתת] מעיניה באתך ענק מצורגיה: מה-יפו דניה אחתי כלה מה-שבו דניה מין גרים שמגיד מכל-בשמים: נפת תשפנה שפתותיה פלה דבש וחלב תחת לשונה גרים שלמתיה פריש לבנון: גן נשול אחתי כלה גל נשול מעגן חתום: שלחיה פרחס רמונים עם פרי מגדים פפרים עם-גרידים: גרדו וכרכם קנה וקמון עם כל-עצי לבונה מר ואהלות עם כל-ראשי בשמים: מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן-לבנון: עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמינו נבא דודל לגנו ויאכל פרי מגדיו:

פרק ה

באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם-בשמי אכלתי יערל עם-דבשי שתיתי יני עם-חלגי אכלו רעים שתו ושקרו דודים: אני ישנה ולבי ער קולו דודי דופק פתחיהלי אחתי רעיתל יונתי תמתי שראשלי נמלא-טל קוצותי רסיסי לילה: פשטתל את-פתנתי איככה אלכשונה רתצתי את-רגלי איככה אטנפם: דודי שלח דוד מן-החר ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח לדודי ונתי גטפון-מור ואצבעתי מור עבר על פפות המנעול: פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי נצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא עניני: מצאתי השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את-רדידל מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אם-תמצאו את-דודי מה-תגידו לו שחולת אהבה אני: מה-דודך מדוד הפנה

בְּנָשִׁים מֵהַדֹּדֵךְ מִדּוֹד שְׂכָכָה הַשְּׂבַעֲתָנוּ: דֹּדֵי צַח וְאֵלֹהִים דָּגוּל מֵרַבְּכָה: רֵאשׁוּ כְתָם כִּזְנוֹתֵיךְ וְתִלְמִיתֵיךְ שֶׁחָרָתוּ כְּעֹרֶב: עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל־אֶפְיָקֵי מַיִם רַחֲצוֹת בְּחֶלֶב יִשְׁבֹּת עַל־מִלֵּאת: לְחֶזֶק כְּעֶרְוַת הַבָּשָׂם מִגְדָּלוֹת מְרַקְקִים שֶׁפְתוּתֵיךְ שׁוֹשְׂוֹיִם נִטְפֹּת מִזֶּרֶעְךָ: קְדִי גְלִילֵי זָהָב מִמְלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ מֵעֵיל עֲשֵׂת שֶׁן מְעַלְפֶת סַפִּירִים: שׁוֹקִי עֲמוּדֵי שֵׁשׁ מִיִּסְדִּים עַל־אֲדָנֵי־פָז מְרֵאֵהוּ כְּלִבְנוֹן בְּחֹרֶב כְּאַרְזִים: חֶכֶם מִמַּתְלִים וְכֹלֹ מִחֲמָדִים זֶה דֹדֶל וְזֶה רֵעֵי בְנוֹת וְרוּשָׁלָם:

פרק ו

אָנָּה הִלַּךְ דֹּדֶךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים אָנָּה פָּנָה דֹדֶךְ וּנְבַקְשָׁנוּ עִמָּךְ: דֹּדֶל יִרְדַּד לִגְזוֹ לַעֲרוּגוֹת הַבָּשָׂם לְרַעוֹת בְּגָזִים וְלִלְקֹט שׁוֹשְׂוֹיִם: אָנִי לְדֹדֶל וְדֹדֵי לִי הִרְעָה בְּשׁוֹשְׂוֹיִם: יִפָּה אֶת רַעֲיֹתֶיךָ כְּתַרְצָה נְאוּהָ כִּירוּשָׁלָם אִימָה כְּנִדְגָלוֹת: הַסָּבִי עֵינָיֶךָ מִנְּגִדֵי אֶתְּךָ הִרְהִיבֵנִי שְׁעָרֶיךָ כְּעֶדֶר הַעֲזִיִּים שֶׁגִּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד: שְׂנִיךָ כְּעֶדֶר הַחֲסִילִים שֶׁעָלוּ מִן־הַרְחָצָה שֶׁכָּלֵם מִתְּאִימוֹת וְשִׁפְלָה אִין בְּהֵם: כְּפִלַח הַרְמוֹן רִקְמָךְ מִבְּעַד לְצַמְתָּךְ: שְׁעִים הֵמָּה מְלָכוֹת וְשִׁמְנִים פִּילְגָשִׁים וְעַלְמוֹת אִין מִסְפָּר: אֶתְּךָ הִיא יוֹנְתֵי מַתְלֵי אֶתְּךָ הִיא לֹאֵמָּה בְּרָה הִיא לִיִּלְדֶתָה רְאוּהָ בְנוֹת וְאַשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילְגָשִׁים וְהַלְלוּהָ: מִי־נֹאֵת הַנְּשִׁקָּה כְּמוֹ־שֹׁמֵר יִפָּה כְּלִבְנָה בְּרָה כְּחָמָה אִימָה כְּנִדְגָלוֹת: אֶל־גַּגְתָּ אֲגוֹל יִרְדְּתִי לְרֵאוֹת בְּאֵבִי הַגִּטָּל לְרֵאוֹת הַקְּרָחָה הַגָּפֶן הַנְּצוּ הַרְמָנִים: לֹא יִדְעֵתִי נִפְשֵׁי שְׂמֵתֵנִי מִרַבְּבוֹת עַמִּי־נְדִיב:

פרק ז

שׁוֹבֵי שׁוֹבֵל הַשְּׁוֹלְמִית שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי וְנִחְזֶה־בָּךְ מֵהַתְּחִיזוֹ בְּשׁוֹלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחְנִים: מֵהַיִּסְפוֹ כְּעַמִּיךְ בְּנִעְלָיִם בְּתִי־נְדִיב חֲמוּקֵי יִרְכִיךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מְעַשָּׂה יְדֵי אָמוֹן: שֶׁרָרָךְ אֲגֹן הַסֶּהַר אֶל־יַחֲסֹר הַמְּזוֹג בְּטַנְדֵּךְ עֲרַמַת חֲטִיִּים סוּגָה בְּשׁוֹשְׂוֹיִם: שְׁנֵי שְׂנִיךָ כְּשִׁנֵּי עֶפְרַיִם תְּאֲמִי צְבִיָּה: צִנְאוּרָךְ כְּמַגְדָּל הַשָּׁן עֵינָיֶךָ בְּרִכּוֹת בְּחִשְׁבוֹן עַל־שַׁעַר בְּתִרְבִּים אֶפְרָיִם כְּמַגְדָּל הַלְּבָנוֹן צוּפָה פְּגִי דְמִשְׁק: רֵאשֶׁךְ עֵלֶיךָ כְּפַרְמֶל וְדֵלֶת רֵאשֶׁךְ כְּאַרְגָּמֹן מִלֶּךָ אֶסוּר בְּרֵהֲטִים: מֵהַיִּפִּית וּמֵהַנְּעַמְתָּ אֶהְבָּה בְּתַעֲנוּגִים: זֹאת קוֹמַתְךָ דְמַתְךָ לְתִמְרֵךְ וְשִׁנִּיךָ לְאִשְׁפָּלוֹת: אֲמַרְתִּי אֲעֲלֶה בְּתִמְרֵךְ אֶתְּךָ בְּסוּסִי וְהִיִּי־גֵא שְׂנִיךָ כְּאִשְׁפָּלוֹת הַגָּפֶן וְגַיִס אֶפְרָיִם כְּמַפְיֹתִים: וְחִכָּךְ כְּגִין הַטּוֹב הוֹלֶךְ לְדֹדֵי לְמִישְׁרִים דוֹבֵב שִׁפְתֵי שְׁנִים: אָנִי לְדֹדֵי וְעָלִי תִשׁוּקְתוֹ: לֵבָה דֹדֶל נִצָּא הַשְּׂדֵה גְלִינָה בְּכַפְרִים: נִשְׁפִּימָה לְכַרְמֵים נִרְאָה אִם פְּרָחָה הַגָּפֶן פִּתַח הַסְּמִדָר הַנְּצוּ הַרְמוּנִים שְׁמֵם אֶתְּךָ אֶת־דֹדֵי לָךְ: הַדֹּדֵאִים וְתַנְיִי־רִיחַ וְעַל־פֶּתַח־רִיחַ כְּלִי־מִגְדָּיִם חֲדָשִׁים גַּם־יִשְׁנִים דֹּדֵי צְפַנְתִּי לָךְ:

פרק ח

מִי יִתְנַהֵל כְּאֵת לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אֲמִי אֲמַצְאָךְ כְּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם לֹא־יִכְזוּ לִי: אֲנִהְגֶּךָ אֲבִיאָךְ אֶל־בֵּית אֲמִי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיָּד הַרְקַח מַעֲסִים רַמְנִי: שְׁמֵאלוֹ תַסַּח רֵאשִׁי וְיִמִּינוֹ תַסַּבְּקֵנִי: הַשְּׂבַעֲתִי אֶתְּכֶם בְּנוֹת וְרוּשָׁלָם מֵהַתְּעִירוּ וּמֵהַתְּעַרְרוּ אֶת־הַהֶבְרָה עַד שֶׁתַּחֲפִיץ: מִי זֹאת עֵלָה מִן־הַמְּדַבֵּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דֹּדֶךָ תַסַּח הַמַּפּוֹחַ עוֹרְרֵתִיךָ שְׂמָה חֲבַלְתָּךְ אֲמָה חֲבַלְתָּךְ יִלְתָּה: שִׁמְנֵי כְחוֹתֶם

על-לִבְךָ כְּחֹמֶט עַל-זֶרְוֹעֶךָ כִּי-עֵנָה כְּמֹנֵת אֶהְבֶּה קִשָּׁה כַּשְּׂאוֹל קִנְיָה רִשְׁפֵּיהָ רִשְׁפֵּי אִשׁ שְׁלֵהֲבִתָּהּ:
מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבֹּת אֶת-הָאֵהָבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטָפוּהָ אִם-יִתֵּן אִישׁ אֶת-כָּל-הָזֶן בֵּיתוֹ
בְּאֶהְבֶּה בְּזוֹ יִבְּזוּ לוֹ: אֲחֹזֵת לָבוֹ קִטְטָה וְשִׁטְזִים אֵין לָהּ מִה-בַּעֲשֹׂה לְאַחֲתֵנוּ בַּיּוֹם שִׁזְדַּבְּרָה:
אִם-חֹמֶה הִיא נִבְנָה עָלֶיהָ טִירַת פֶּסֶף וְאִם-דָּלַת הִיא נִצְוֹר עָלֶיהָ לִיֹּם אָרְזוּ: אֲנִי חֹמֶה וְשִׁטְזִי
כַּמְגִּדְלוֹת אִזְ הִיִּתִי בַעֲיֵנָיו כַּמּוֹצֵאת שְׁלוֹם: פָּרָם הָיָה לְשַׁלְמָה בְּבַעַל הַמֶּזֶן נָתַן אֶת-הַפָּרָם לְנֹטְרִים
אִישׁ יָבֵא בְּפָרְזוֹ אֶלֶף כֶּסֶף: פָּרָמִי שְׁלִי לְפָנָי הָאֶלֶף לָךְ שְׁלֹמָה וּמֵאֲתָיִם לְנֹטְרִים אֶת-פָּרְזוֹ: הַיּוֹשֶׁבֶת
בְּגִזִּים חֲבָרִים מְקוֹשִׁיבִים לְקוֹלָךְ הַשְּׁמִיעֵנִי: בְּרַחֵן דוֹדִי וְדַמְה-לָךְ לְצַבִּי אֹו לְעַפְרָה הָאֲלִים עַל הַרִי
בְּשָׁמַיִם:

רבון כל העולמים, יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו,
שבזכות שיר השירים אשר קראנו ולמדנו, שהוא קדש קדשים, בזכות פסוקיו,
ובזכות תבותיו, ובזכות אותיותיו, ובזכות נקודותיו, ובזכות טעמיו וצרוּפיו ורמזיו
וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים היוצאים ממנו, שתהא שעה זו
שעת רחמים, שעת הקשבה, שעת האזנה, ונקראך ותעגנו, נעתיר לך והעתר לנו,
ויהיה עולה לפניך קריאת ולימוד שיר השירים כאלו השגנו כל הסודות הנפלאות
והנוראות אשר הם חתומים וסתומים בו בכל תנאיו, ונזכה למקום שהנפשות,
הרוחות והנשמות נחצבות משם, ומלא כל משאלות לבנו לטובה, ותהיה עם לבבנו
ואמרי פינו בעת מחשבותינו, ועם ידנו בעת מעבדינו, ותשלח ברכה, הצלחה
והרוחה, בכל מעשי ידנו, ומעפר ענינו תקימנו, ומאשפות דלותנו תרוממנו,
ותשיב שכנתך לעיר קדשך במהרה בימינו, אמן:

שיר ישראלי

שיר העמק נתן אלתרמן

בְּאֵה מְנוּחָה לִיגַע
וּמְרוּגוֹעַ לְעַמֵּל,
לִיָּלָה חֹזֵר מִשְׁתַּרְעַע
עַל שְׂדוֹת עֵמֶק יִזְרְעֵאל.
טַל מְלֻמָּטָה וּלְבָנָה מֵעַל,
מִבֵּית אֶלְפָּא עַד נְהַלֵּל.

מַה, מַה לִּיָּלָה מְלִיל?
דְּמָמָה בִּיזְרְעֵאל.
נִימָה עֵמֶק, אֶרֶץ תְּפֹאֲרֵת,
אָנוּ לָךְ מִשְׁמֶרֶת.

יָם הַדְּגָן מִתְנוּעֵעַ,
שִׁיר הָעֵדֶר מְצַלְצֵל,
זוּהִי אֶרֶץ וְשְׂדוֹתֶיהָ,
זֶהוּ עֵמֶק יִזְרְעֵאל.
תְּבַרֵךְ אֶרְצֵי וְתַתְּהַלֵּל
מִבֵּית אֶלְפָּא עַד נְהַלֵּל.

התרגעות יהודה קרני

אם יש אי שם רחוק
נווה קטן שקט
ולו גזוזטרה של עץ
ועל ידה שקד.

אם יש אי שם רחוק,
ולו אלפי פרסה,
סבתא לנכדתה
תשיר שיר ערשה.

כי אז אעוף לשם
באחד הערבים
ושוב נמנה יחדו
מספר הכוכבים.

שְׁתַּלְתֶּם נְגוּנִים בִּי אָמִי וְאָבִי
נְגוּנִים מְזֻמְוֹרִים שְׂכוּחִים.
גְּרַעֲיָנִים גְּרַעֲיָנִים נְשָׂאֵם לְבָבִי
עֲתָה הֵם עוֹלִים וְצוֹמְחִים.
עֲתָה הֵם שׁוֹלְחִים פְּאוֹרוֹת בְּדַמִּי
שְׂרָשִׁיָּהֶם בְּעוֹרְקֵי שְׁלוּבִים
נְגוּנִיךָ אָבִי וְשִׁירְךָ אָמִי
בְּדַפְקֵי נְעוּרִים וְשָׁבִים.
הִנֵּה אֶאֱזִין שִׁיר עֲרֹשֵׁי הַרְחוֹק
הַבֵּיעַ פִּי אִם אֵלַי בַּת.
הִנֵּה לִי תִזְהַרְנָה בְּדַמְעַ וּשְׁחוֹק
אֵיכָה וְזִמְרֹת שֶׁל שֶׁבֶת.
כָּל הַגָּה יִתֵּם וְכָל צָלִיל יֵאָלֵם
בִּי קוֹלְכֶם הַרְחוֹק כִּי יְהוּם.
עֵינַי אֶעְצֹם וְהִרְיֵנִי אֶתְכֶם
מֵעַל לְחֶשְׁכַת הַתְּהוֹם.

ערב בא עודד אבישר

שוב העדר נוהר במבואות הכפר,
ועולה האבק משבילי עפר.
והרחק עוד צמד ענבלים
מלווה את משך הצללים.
ערב בא, ערב בא.

שוב הרוח לוחש בין גדרות גנים
ובצמרת הברוש כבר נמות יונים.
והרחק על כתף הגבעות
עוד נושקות קרניים אחרונות.
ערב בא, ערב בא.

שוב הורד חולם חלומות בלאט,
ופורחים כוכבים במרום אט אט.
והרחק בעמק האפל
מלווה התן את בוא הליל.
ליל רד, ליל רד.

אך, בין ברושים עולה ירח
הסתכלי, כל כך שקוף הלילה
במרחב שדות ינשוף צורח
ואחריו יללת התן .

בארץ אהבתי לאה גולדברג

בארץ אהבתי השקד פורח
בארץ אהבתי מחכים לאורח
שבע עלמות שבע אמהות
שבע כלות בשער.
בארץ אהבתי על הצריח דגל
אל ארץ אהבתי יבוא עולה רגל
בשעה טובה בשעה ברוכה
המשכיחה כל צער.
אך מי עיני נשר לו ויראנו
ומי לב חכם לו ויכירנו
מי לא יטעה מי לא ישגה
מי יפתח לו הדלת?
בארץ אהבתי על הצריח דגל
אל ארץ אהבתי יבוא עולה רגל
בשעה טובה בשעה ברוכה
המשכיחה כל צער.

בין ברושים יורד הערב
הסתכלי, הצל קרב אלינו
יחפים נלך בשדות השלף
כי היום, יפתי, עובר .

על כתפך ידי תנוח
וצלי על יד צלך פוסע
מן הים עכשיו נושב הרוח
כי היום, יפתי, עובר .

בואי נשב, הכל רוגע
בין עצי הפרדס היום שוקע
בעלי גפנים הצל נוגע
בחורשת האקליפטוס כבר החושך
מתחבא .

אך, אור שקיעה מאיר פנייך
צמתך בתוך ידי מוטלת
ושחורות שחורות הן שתי עינייך
והיום, יפתי, עובר .

שימי ראשך אצלי על ברך
בצמה השחורה אקלע לך פרח
ציפורים שרות את שיר הדרך
על חורשת האקליפטוס כבר
הלילה מכסה .

יְרֵדָה הַשַּׁבָּת יְהוֹשֻׁעַ רַב־נוּב

וְעָמָה מְלֹאכִים צָבֵא שְׁלוֹם
וּמְנוּחָה. בּוֹאֵי בּוֹאֵי הַמְּלָכָה!
שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם, מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם.

קִבְּלָנוּ פָּנֵי שַׁבַּת בְּרִנְנָה וּתְפִלָּה,
הַבֵּיתָה נְשׁוּבָה, בְּלֵב מְלֵא גִילָה.
שֵׁם עֲרוּף הַשְּׁלֶחַן, הַנְּרוֹת יְאִירוּ,
כָּל פְּנוֹת הַבַּיִת יִזְרְחוּ, יִזְהִירוּ.

שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמְבֻרָךְ!
בּוֹאֵכֶם לְשְׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם.

שְׁבִי, זָכָה, עִמָּנוּ וּבְזִיוָךְ נָא אוּרִי
לִילָה וַיּוֹם, אַחַר תַּעֲבִרִי.
וְאִנְחָנוּ נִכְבְּדֶךָ בְּבִגְדֵי חַמּוּדוֹת,
בְּזַמִּירוֹת וּתְפִלוֹת וּבְשִׁלוֹשׁ
סְעוּדוֹת. וּבְמְנוּחָה שְׁלָמָה,
וּבְמְנוּחָה נַעֲמָה—

בְּרַכּוֹנוּ לְשְׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם!

הַחֲמָה מְרֹאשׁ הָאֵילָנוֹת נִסְתַּלְקָה—
בָּאוּ וּנְלַנְּהָ אֶת שַׁבַּת הַמְּלָכָה.

צֵאתְךָ לְשְׁלוֹם, הַקְּדוּשָׁה, הַזִּכָּה—
דְּעִי, שְׁשֵׁת יָמִים אֶל שׁוּבְךָ נִחְכָה...
כֵּן לַשַּׁבָּת הַבְּאָה!
צֵאתְכֶם לְשְׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם!

יְרֵדָה הַשַּׁבָּת אֶל בְּקַעַת גְּנוֹסֶר,
וְנִיחוּחַ עֲתִיק בְּשׂוּלְיָה.
וַיַּעֲמָדוּ מִסְבִּיב הַרְרִים שׁוֹשְׁבֵינִים
לְשֵׁאת אֲדַרְתָּה הַזֹּהֶבֶת.
תַּעֲלִינָה יּוֹנִים מִכְּנֶרֶת הַיָּם,
קִבְּלִי אֶת רוּחָה הַלּוֹהֶבֶת.

נִשְׁקָה הַשַּׁבָּת לְרֹאשׁוֹ שֶׁל הַבְּרוּשׁ,
לְאִזּוֹב שֶׁבְּסֹלַע נִשְׁקָה.
וַיְהִי הַדְּרֹדֵר לְשֶׁרְבִיט שֶׁל מַלְכוּת
עַל רְמוֹת דְּמָמָה מְרוֹנָנֶת.
יִמְשֹׁךְ אֶזְ הַתּוֹר בְּקוֹלוֹ הַמְּתוֹק
חֲמֻדַת כְּסוּפִין מְעֻדָּנֶת.

הַרְטִיטָה שַׁבַּת בְּחֻנָּה הַגְּנוּז
עֵינֵי חִלּוֹנוֹת מְכֹל עֶבֶר.
וַתִּצְאָנָה בְּנוֹת אֶל הָעֶרֶב זָמֵר
זְמִירוֹת בְּעֶרְגָּה מְצֻלְצֶלֶת.
וְהִיְתָה הָעֻדָּנָה בְּבְקַעַת גְּנוֹסֶר
לְנִשְׁמַת עֵבְרִיּוֹת נְאֻצֶּלֶת.

שַׁבַּת הַמַּלְכָּה חַיִּים נַחֲמָן בִּיאֲלִיק
הַחֲמָה מְרֹאשׁ הָאֵילָנוֹת נִסְתַּלְקָה—
בּוֹאוּ וְנִצֵּא לְקִרְאֵת שַׁבַּת הַמְּלָכָה.
הִנֵּה הִיא יּוֹרְדַת הַקְּדוּשָׁה, הַבְּרוּכָה

קבלת שבת

מִשׁוּב עֲבָדָךְ אֶל רְצוֹנְךָ
יִשְׁתַּחֲוֶה מוֹל הַדָּרָךְ
מִנְפֶת צוּף וְכָל טַעַם

יָדִיד נֶפֶשׁ אֵב הַרְחֵמֵן
יְרוּץ עֲבָדָךְ כְּמוֹ אֵיל
כִּי יַעֲרֵב לוֹ יְדִידוֹתָךְ

נִפְשֵׁי חוֹלַת אֶהְבֶּתְךָ
בְּהִרְאוֹת לָהּ נָעַם זִינְךָ
וְהִיְתָה לָךְ שְׂמֵחַת עוֹלָם

הַדּוֹר נָאָה זִיו הָעוֹלָם
אֲנֵא אֵל נָא רְפֵא נָא לָהּ
אֲז תִתְחַזֵּק וְתִתְרַפֵּא

וְחוֹסָה נָא עַל בְּנֵי אוֹהֲבֶיךָ
לְרֵאוֹת בְּתַפְאֲרַת עֲזֶיךָ
חוֹשָׁה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם

וְתִיק יְהִמּוּ רַחֲמֶיךָ
כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֶיךָ נִכְסֶיךָ
אֲנֵא אֵלִי מִחֲמַד לְבִי

עָלִי אֶת סִכַּת שְׁלוֹמְךָ
נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בְּךָ
וְחֲנִנִי כִימֵי עוֹלָם

הַגְּלָה נָא וּפְרֵשׁ חֲבִיב
תֵּאִיר אֶרֶץ מִכְבוֹדְךָ
מִהָר אֶהוֹב כִּי בָא מוֹעֵד

ר' אלעזר אזכרי

פתיחה למזמורי תהילים:

לְרֵאוֹת פְּנֵי שַׁבַּת פְּנִים חֲדָשׁוֹת
זֶה יוֹם מְנוּחֵי זֶה דוֹדֵי וְרַעֲי

מִה נְעֻמָּה לִי עַת בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת
בָּאוּ בְּתַפּוּחִים הִרְבּוּ אֲשִׁישׁוֹת

ר' יהודה הלוי

אֲחֻסָּה בְּזִיו סִתֵּר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׂדֵי
רָאָה וְהִנֵּה טוֹב כָּל מַחְזֵה שְׂדֵי
לְשִׁבוֹת בְּשִׁבְתוֹ אֲז יַעֲלוֹז שְׂדֵי

יּוֹצֵר חֲדִידָתִי לוֹ אֶתְנֶה דוֹדֵי
גָּמַר בְּיוֹם שְׂשִׁי אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
אוֹחִיל לְצוֹר אֵל חֵי יְגַמּוֹר שְׁנוֹת הַחַל

ר' משה זכות

תהלים צח **לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה נְרִיעָה לְצִוְרֵי יִשְׁעָנוּ: ב נְקַדְמָה כְּנִוְרָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעָ לָו: ג כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמִלֶּדֶד גָּדוֹל עַל-כָּל-אֱלֹהִים: ד אֲשֶׁר בִּידוֹ מִתְקַרְרֵי אֲרָץ וְתוֹעֲפוֹת הַרִים לָו: ה אֲשֶׁר-לוֹ הַיָּם וְהוּא עֲשָׂהוּ וַיְבַשְׂתֵּי יַדָיו יַצְרוּ: ו בָּאוּ נִשְׁמַתָּה וּנְכַרְעָה לְנִכְרָה לַפְּנֵי-יְהוָה עֲשָׂנוּ: ז כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וּנְאֻחֲנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצִאָן יָדוֹ הַיּוֹם אִם-בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ: ח אֶל-תִּקְשׁוּ לִבְכַכֶּם כַּמְרִיבָה כְּנֹם מִסָּה בַמִּדְבָּר: ט אֲשֶׁר גָּסוּנֵי אַבּוֹתֵיכֶם בְּחֻזְנֵי גַם-רָאוּ פְעָלֵי: י אַרְבָּעִים שָׁנָהוּ אֶקְוֵט בְּדוֹר וְאָמַר עִם תַעֲזִי לִבִּבְּ הֵם וְהֵם לֹא-יִדְעוּ דַרְכֵי: יא אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי בְּאֶפְרַיִם לְבָאוֹן אֶל-מְנוּחָתִי:**

תהלים צו **שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כְּלֵי-הָאָרֶץ: ב שִׁירוּ לַיהוָה בְּרִבּוֹ שִׁמּוֹ בַשָּׁנָה מִיוֹם-לֵילִיּוֹם יְשׁוּעָתוֹ: ג סִפְרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל-הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: ד כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמִהַלְלֵ מְאֹד נִזְרָא הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים: ה כִּי כָל-אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים לַיהוָה שְׁמִים עָשָׂה: ו הוֹדוּ-וְהַדְרֵ לַפְּנֵי עוֹ וְתִפְאַרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: ז הִבּוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ: ח הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד שִׁמּוֹ שְׂאוּ-מִנְחָה וּבָאוּ לְחִצְרוֹתָיו: ט הַשְׁמַתְנוּ לַיהוָה בַּהֲדַר־תְּקֹדֶשׁ תִּילּוּ מִפְּנֵי כְלֵי-הָאָרֶץ: י אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה מִלֶּדֶד אֶרֶץ-תְּפוֹן תִּבֵּל בַּל־תִּמּוֹט יַדָיו עַמִּים בְּמִישָׁרִים: יא יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעֵם הַיָּם וּמִלְאוּ: יב יַעֲלוּ שָׁדֵי וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ אֵז וְרִנְנוּ כְּלֵי-עֲצֵי-יַעַר: יג לַפְּנֵי יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ יִשְׁפֹט-תִּבֵּל בַּצַּדִּיק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ:**

תהלים צז **יְהוָה מִלֶּדֶד תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אַיִם רַבִּים: ב עַנְּנוּ וְעַרְפֵּל סְבִיבוֹ צַדִּיק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ: ג אֲשֶׁר לַפְּנֵי תִלְגָּה וּתְלַקֵּט סְבִיב צִרְיוֹ: ד הִאִירוּ בְּרַקְיוֹ תִּבֵּל רֵאֲתָה וּתְחַל הָאָרֶץ: ה הַרִים כְּדוֹנָג גַּמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כְּלֵי-הָאָרֶץ: ו הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צַדִּיקוֹ וְרָאוּ כָל-הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: ז יִבְשׁוּ כָל-עֵבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים הַשְׁתַּחֲוּוּ-לוֹ כְּלֵי-אֱלֹהִים: ח שְׁמַעָה וְתִשְׁמַחוּ צִיּוֹן וְתִגַּלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ יְהוָה: ט כִּי-אֲתָה יְהוָה עָלֶינוּ עַל-כָּל-הָאָרֶץ מְאֹד נִעֲלִית עַל-כָּל-אֱלֹהִים: י אֲהַבֵּי יְהוָה שִׁנְאוֹ רַע שְׁמַר נִפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד יִשְׁעִים נִצִּילֵם: יא אִוֹר נִרְעַ לְצַדִּיק וְלִישְׁרֵי-לֵב שְׁמַחָה: יב שְׁמַחוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ לְנֹכַר קִדְשׁוֹ:**

תהלים צח **מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה | שִׁיר חֲדָשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ**
וַיִּזְרַע קִדְשׁוֹ: ב הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לַעֲיֹנֵי תַגּוּלִים גְּלָה צִדְקָתוֹ: ג יָזַכְר חֲסִדּוֹ
וְאֲמִינָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כֹל־אֶפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: ד הִרְיֵעוּ לַיהוָה
כֹּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזַמְרוּ: ה וְזַמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זַמְרָה:
ו בְּחִצְצָרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיֵעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה: ז יִרְעַם הַיָּם וּמִלְאוּ תַבְּלִי
וַיִּשְׁבֵּי בָה: ח נְהַרְוֹת יַמְתְּאוּ־כַף יַחַד הַרִים יִרְנְנוּ: ט לִפְנֵי־יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפֹט
הָאָרֶץ יִשְׁפֹט־תַּבְּלִי בַצִּדָק וְעַמִּים בְּמִישְׁרֵים:

תהלים צט **יְהוָה מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יִשָּׁב כְּרוּבִים תִּנוּט הָאָרֶץ: ב יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרַם**
הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים: ג יִדְוֹ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: ד וְעַז מְלֶךְ מִשְׁפָּט אֶתְּךָ
אֲתָה כּוֹנֵנֶת מִשְׁרָיִם מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּינְעֻקְבוֹ אֲתָה עֹשֵׂית: ה רֹמְמֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲוֵנוּ לְהַדָּם רַגְלֵינוּ קְדוֹשׁ הוּא: ו מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנָיו וְשִׂמְעוֹן בְּקִרְיָאֵי שְׁמוֹ
קִרְיָאִים אֶל־יְהוָה וְהוּא יַעֲבֹם: ז בַּעֲמוּד עֲנֵנוּ יִבְרַךְ אֱלֹהֵיכֶם שְׁמֵרוּ עֲדוּתֵינוּ וְחַק
נִתְּנוֹ־לָמוֹ: ח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָה עֲנִיתָם אֵל גִּישָׁא הֵייתָ לָהֶם וְנִקְּם עַל־עֲלִילוֹתָם: ט
רֹמְמֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוֵנוּ לְהַר קְדָשׁוֹ כִּי־קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

תהלים כט **מִזְמוֹר לְדָוִד הִבְּיָה לַיהוָה בְּגִי אֱלִים הִבְּיָה לַיהוָה כְּבוֹד וְעַז: ב הִבְּיָה לַיהוָה**
כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוֵנוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קְדָשׁ: ג קוֹל יְהוָה עַל־הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים
יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: ד קוֹל־יְהוָה בְּכֶם קוֹל יְהוָה בְּהַדְרַת: ה קוֹל יְהוָה שֹׁכֵר אַרְזִים
וַיִּשְׁכַּר יְהוָה אֶת־אֲרֻזֵי הַלְּבָנוֹן: ו וַיִּרְקִיעֵם כְּמו־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיָו כְּמוֹ בֹר־רֵאמִים:
ז קוֹל־יְהוָה חֲצֹב לְהַכּוֹת אֵשׁ: ח קוֹל יְהוָה תְּחִיל מְדַבֵּר תְּחִיל יְהוָה מְדַבֵּר קְדָשׁ:
ט קוֹל יְהוָה יְחוּלֵל אֵילוֹת וַיַּחֲשׂוּף יַעֲרֹת וּבִהִיכְלוֹ כָּלֵו אִמֵּר כְּבוֹד: י יְהוָה לַמַּבּוֹל
יִשָּׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה מֶלֶךְ לַעֲוֹלִים: יא יְהוָה עֲזוּ לַעֲמוֹ יִתֵּן יְהוָה וַיְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אָנָּה בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַתִּיר צְרוּרָה: קַבֵּל רַנַּת עַמְּךָ שִׁגְבֵנוּ טְהַרְנוּ נוֹרָא:
נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ כְּבַבַּת שְׁמֵרָם: בְּרַכֵּם טְהַרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תִּמְיֵד גְּמִלָם:
חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּב טוֹבְךָ נִהַל עֲדוּתְךָ: יְחִיד גְּאֵה לַעֲמֶךָ פָּנָה זוֹכְרֵי קְדָשְׁתְּךָ שׁוֹעֲתֵנוּ קַבֵּל
וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לַעֲוֹלָם וָעַד:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

שְׁמור וְזָכור בְּדַבּוּר אֶחָד
הַשְּׂמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיוּחָד
ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד
לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרֶת וּלְתַהֲלָה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לְקִרְאֵת שַׁבַּת לָכוּ וְגַלְכָה
כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה
מֵרֵאשׁ מְקַדֵּם נְסוּכָה
סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשֵׁבֶת תַּחֲלָה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

מְקַדֵּשׁ מְלֶךְ עִיר מְלוּכָה
קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה
רַב לָךְ שַׁבַּת בְּעַמְּקֵי הַבְּכָא
וְהוּא יַחְמוּל עָלֶיךָ חֲמֵלָה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְרֵי קוּמִי
לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֵרֶתְךָ עִמִּי
עַל יַד בְּנוֹ יְשִׁי בֵּית הַלְחָמִי
קִרְבָּה אֵל נַפְשִׁי גְאֻלָּה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי
כִּי בָּא אֲוִרְךָ קוּמִי אֲוִרִי
עוֹרִי עוֹרִי שִׁיר דְּבָרִי
כְּבוֹד ה' עָלֶיךָ נִגְלָה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לֹא תְבוּשִׁי וְלֹא תִכְלְמִי
מֵה תִשְׁתַּוְּחָחִי וּמֵה תִתְהַמִּי
בְּךָ יִחַסּוּ עֵינָי עִמִּי
וְנִבְנְתָה עִיר עַל תֵּלָה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

וְהָיוּ לְמִשְׁסָה שׁוֹסִיךְ
וְרַחֲקוּ כָל מִבְלַעִיךְ
יִשֵׁשׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ
כְּמִשׁוֹשׁ חֶתָן עַל כָּלָה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

יִמִּין וּשְׂמֹאל תִּפְרוּצִי
וְאֵת ה' תַּעֲרִיצִי
עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי
וְנִשְׁמַחָה וְנִגִּילָה:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

בְּאֵי בְּשִׁלּוּם עֲטָרַת בְּעֵלָה
גַּם בְּשִׁמְחָה בְּרִנָּה וּבְצִהָלָה
תּוֹךְ אֱמוּנָי עִם סִגְלָה:
בְּאֵי כָלָה. בְּאֵי כָלָה.
בְּאֵי כָלָה. שַׁבַּת מְלַכְתָּא:

לְכָה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

קִבְּלַת פְּנֵי אֲבֵלִים
הַמְּקוֹם יְנַחֵם אֶתְכֶם
בְּתוֹךְ שְׂאֵר אֲבֵלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

תהלים צב **מזמור שיר ליום השבת**: ב טוב להודות ליהוה ולזמר לשמך עליון:
 ג להגיד בפקר חסדך וְאִמּוֹנְתְךָ בלילות: ד עֲלִי-עֲשׂוֹר וְעַל-יִגְבַּל עֲלֵי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר:
 ה כִּי שִׁמְחַתְנִי יְהוָה בַּפִּעֲלָה בְּמַעֲשֵׂי יְדֵי אַרְבָּן: ו מֵה־גְדֹל מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֵאֵד
 עֲמָקוֹ מִחֻשְׁבְּתֵיךָ: ז אִישׁ-בָּעַר לֹא יִגְדַע וְכִסִּיל לֹא-יִגְבִּין אֶת-זֹאת: ח בַּפֶּרֶס רָשָׁעִים
 כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיֹצְאוּ כָל-פְּעָלֵי אָוֶן לְהַשְׁמֵדָם עַד-יַעַד: ט וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלַם יְהוָה:
 י כִּי הִנֵּה אִי־יָדוּ יְהוָה כִּי-הִנֵּה אִי־יָדוּ יִאֲבָדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָל-פְּעָלֵי אָוֶן: יא וְתָרַם
 כְּרָאִים מְרַגְי כְּלָתִי בְשֵׁמֶן רַעְנָן: יב וּתְבַט עֵינֵי בְשׂוֹרֵי בָקָמִים עֲלֵי מְרָעִים
 תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנֵּי: יג צְדִיק כְּפֹתֵר יִפְרַח כְּאֶרֶז בְּלִכְנֹן יִשְׁגָּה: יד וְשִׁתּוֹלִים בְּבֵית יְהוָה
 כְּחֻצּוֹת אֲלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: טו עוֹד יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ: טז לְהַגִּיד
 כִּי-יִשָּׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עֲוֹלָתָהּ כּוֹ:

תהלים צג **יהוה מלך גאות לבש יהוה עו התאזר ארפתכון תבל בל-תמוט**:
 ב כָּכֹן כִּסְאֲךָ מֵאֵד מְעוֹלָם אָתָּה: ג נִשְׂאוּ נְהָרוֹתַי יְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
 נְהָרוֹת דְּכָיִים: ד מְקַלְלוֹתוֹ מִיָּם רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי-יָגִם אֲדִיר בְּמַרוֹם יְהוָה:
 ה עֲדֹתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה-קֹדֶשׁ יְהוָה לְאַרְבַּע יָמִים:

קדיש לאבלים

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֻלְמָא דִּי בְרָא כְּרַעוּתִיהּ. וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתִיהּ. וַיִּצְמַח
 פְּרֻקְנִיָּהּ. וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִוְמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב
 וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַי אֶלְמַי יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח.
 וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשָּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמִיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא. לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמְתָא. דְּאִמְרִין בְּעֻלְמָא וְאִמְרוּ
 אָמֵן. יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים / חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה
 וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפּוּרָה וְרִיחוֹ וְהַצְלָה. לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל / עֲלִינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹי. הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי
 תְּבֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

ערבית

רשות לקריאת שמע

כָּל בְּרוּאֵי מַעְלָה וּמַטָּה
יַעֲיִדוּן וְגִידוּן כְּלָם כְּאֶחָד
ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד

וְכָל מִבֵּין סוּדָם יִסְפְּרוּ גְדֻלָּךְ
וְאַתָּה הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַמִּיחָד

שְׁלוֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת שְׁבִילְךָ
וְהֵם יַעֲיִדוּן כִּי הַכֹּל שֶׁלְךָ

יִמְצְאוּ כָּל יֵשׁ בַּלְתֶּךָ שְׁנוּי
כְּלָם נִתְּנוּ מְרוּעָה אֶחָד

לְבָבוֹת בְּחֻשְׁבָם עוֹלָם בְּנוּי
בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל הַכֹּל מְנוּי

צָפוֹן וְיָם וְקֵדָם וְתֵימָן
מִזָּה אֶחָד וּמִזָּה אֶחָד

מֵרֵאשׁ וְעַד סוּף יֵשׁ לְךָ סֶמֶן
שֶׁחַק וְתַבֵּל לְךָ עַד נֶאֱמַן

אַתָּה תַעֲמִד וְהֵם יֵאֱבְדוּ אֶבֶד
כִּי מֵרֵאשׁ וְעַד סוּף הֲלֹא אַב אֶחָד

הַכֹּל מִמֶּךָ נִזְבַּד זָבוּד
לְכֵן כָּל יְצוּר לְךָ יִתֵּן כְּבוֹד

ר' שלמה אבן גבירול

במסורת עדות המזרח החזן אומר חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא.

בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתִיהָ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהָ. וְיִצְמַח פְּרֻקְנִיהָ. וְיִקְרַב מְשִׁיחָה.
בְּחַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵי יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם.
וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהּ דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא. דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן.

בְּרָכוּ אֶת ה' הַמְּבֹרָךְ:
בְּרוּךְ ה' הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ ה' הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מֵעֲרִיב עֲרָבִים בְּחֻכְמָה.
פּוֹתַח שַׁעֲרֵים בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֵּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים.
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה. גּוֹלָל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ
מִפְּנֵי אֹר. הַמְּעֲבִיר יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה. ה' צְבָאוֹת
שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִים תָּמִיד יַמְלוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה ה', הַמְּעֲרִיב
עֲרָבִים:

אֲהַבֵת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ
לְמַדְתָּ. עַל כֵּן ה' אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבֵּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ וְנִשְׁמַח וְנִשְׁמַח וְנִשְׁמַח בְּדַבְּרֵי
תְּלִמּוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקּוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יְמֵינוּ. וּבְהֵם
נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֲהַבְתָּךְ לֹא תִסּוֹר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה ה', אוֹהֵב אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, ה' אֱלֹהֵינוּ, ה' אֶחָד:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

דְּבָרִים ו' וְאֶהְבֶּךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּכֹל־לְבָבְךָ וּכְכֹל־נַפְשֶׁךָ וּכְכֹל־מַאֲדָּךְ: ו' וְהִיָּוִ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְנֶךָ הַיּוֹם (יִפְסִיק מֵעַט) עַל־לְבָבְךָ: ז' וְשָׁנַנְתָּם לְכַוְיָךְ
וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְוֹךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ: ח' וְקִשְׁרַתְּם לְאוֹת
עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בְּיַד עֵינֶיךָ: ט' וְכַתַּבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

דְּבָרִים י"א וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְנָה אֶתְכֶם הַיּוֹם (יִפְסִיק מֵעַט)
לְאֵהָבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם (יִבְטֵא הֵיטֵב אֶת הָעִי"ו) וּלְעַבְדּוֹ כְּכֹל־לְבָבְכֶם וּכְכֹל־נַפְשְׁכֶם:
י' וְנִתְתִּי מִטְר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹגֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דְּגָנָה וּמִירֻשָׁה וְיִצְהַרְךָ:
טו' וְנִתְתִּי עֶשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבִהֶמְתֶּךָ וְאֶכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ: טז' הַשְׁמְרוּ לָכֶם כֵּן יִפְתַּח לְבַבְכֶם
וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: יז' וְתָרָה אֶרֶץ־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר

אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֵּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וּבִבְדֻתָם מְהֵרָה מֵעַל־
הָאָרֶץ הַטְּבִיחַ אֲשֶׁר יִהְיֶה נִתֵּן לָכֶם: יח וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְכֶם
וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: יט וּלְמַדְתֶּם
אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְתְּךָ בְּדַרְוֹ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
כ וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: כא לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל־
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר (יבטא היטב את העין) נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם לְתַת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ:

במדבר טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: לח דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְזִכְרָתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכְּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת:
לט וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: מ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: מא אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לְהִזְוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. אָמַת:

וְאִמּוֹנָה כָּל זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ. כִּי הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאִין זולתו. וְאִנְחֵנו יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִים. הַגֹּאֲלֵנוּ מִלְּכָנוּ מִכָּף כָּל עֲרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצְרֵינוּ. הַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ: הַשֵּׁם נַפְשָׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נִתֵּן לְמוֹט
רְגְלָנוּ. הַמְדוֹרֵכָנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וְיָרֵם קָרְנָנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל הַעוֹשֶׂה לָנוּ נְסִים נִקְמָה בַּפְּרָעָה.
בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חַם. הַמִּפְקֵה בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת
עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף. וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתֵהוּמוֹת
טַבַּע. רָאוּ בְּנֵים אֶת גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמְלִכּוֹתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עָלֵיהֶם.
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָף עֲנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלָם: מִי כַמֶּה בְּאֵלִים ה'!
מִי כַמֶּה נְאֻדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תֵהִלּוֹת עֲשֵׂה פְלֵא:

נוסח ספרד ואשכנז מְלִכּוֹתֶיךָ רָאוּ בְּנֵיךָ. בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֵלֵי עֲנוּ. וְאָמְרוּ: ה'
יְמַלֵּךְ לְעֹלָם וָעֶד: נוסח עדות המזרח מְלִכּוֹתֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בְּנֵיךָ עַל הַיָּם יַחַד כָּלָם
הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ ה' יְמַלֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר. כִּי פָדָה ה' אֶת יַעֲקֹב. וּגְאָלוּ מִיַּד חֲזַק מִמּוֹנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה ה'. גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

נוסח עדות המזרח

השְׂכִיבְנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידְנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ וְתַקְּנֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ. (יכוין לקבל תוספת הנשמה) וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עֵירְךָ סִכַּת רַחֲמִים וּשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:

נוסח אשכנז

השְׂכִיבְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידְנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ. וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ: וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן. וְהִסֵּר שֵׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מִלֵּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה: וּשְׁמוֹר צְאֲתָנוּ וּבּוֹאֲנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם:

וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבִת. לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבִת לְדַרְתֵּם בְּרִית עוֹלָם:
בְּיָד וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הַיָּעֵלִם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפָשׁ:

חצי קדיש:

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתִיהָ. וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתִיהָ. וַיִּצְמַח פְּרָקְנִיָּה. וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵיהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא. דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן.

תפילת עמידה
אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ, וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֱלֹהֵי שְׂרָה, אֱלֹהֵי רַבֵּקָה, אֱלֹהֵי רַחֵל וְאֱלֹהֵי לֵאָה, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.	בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.
--	--

בשבת שובה
זָכְרָנוּ לְחַיִּים, מִלֶּךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַגֵּן אַבְרָהָם/ וְשְׂרָה./

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.
בְּעוֹנֵת הַגְּשָׁמִים מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם בְּקִיץ מוֹרִיד הַטֶּל
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,
וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישׁוּנֵי עַפְרָיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי דוֹמֶה לָךְ - מִלֶּךְ מֵמִית וּמַחֲיֵה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

בשבת שובה מִי כְמוֹךָ אֲב הַרְחַמִּים - זָכְרֵנוּ יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמָן אַתָּה הַחַיּוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַחֲיֵה הַמֵּתִים.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ [בְּשַׁבַּת שׁוֹבָה] הַמִּלֶּךְ הַקְּדוֹשׁ.

אתה קדשת את יום השביעי לשמך, תכלית מעשה שמים וארץ, וברכתו מכל הימים, וקדשתו מכל הזמנים, וכן כתוב בתורתך: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מכל מלאכתו, אשר ברא אלהים לעשות.

אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו, רצה במנוחתנו, קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבצענו מטובך ושמחנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו, יהוה אלהינו, באהבה וברצון שבת קדשך, וננוח בה ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה, מקדש השבת.

רצה, יהוה אלהינו, בעמך ישראל ובתפלתם, והשב עבודה לדביר ביתך, ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

בראשחודש ובשבת שבתוך המועד אומרים כאן אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו, יעלה ויבוא ויגיע, ויראה וירצה וישמע, ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו ואמותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה, לטובה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום ראש החדש | חג המצות | חג הסוכות הזה. זכרנו, יהוה אלהינו, בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו, ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ותחזינה עינינו בשוּבך לציון ברחמים. ברוך אתה יהוה, המחזיר שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו לעולם ועד, צור חיינו, מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור. נוֹדָה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיד שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים. הטוב, כי לא כלו רחמיך, והמרחם, כי לא תמו חסדיך: מעולם קוינו לך.

בחנוכה ובפורים של מוקפים (פורים משולש) אומרים "על הניסים".

בכל שאר הימים ממשיכים ועל כולם יתברך.

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות
שעשית לאבותינו ולאמותינו בימים ההם ובזמן הזה.

בשבת חנוכה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות ון הרשעה על עמך ישראל, להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם: רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם; מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו גרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול [וממשיכים] ועל כולם[

בשבת פורים של מוקפים (ט"ו באדר)

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד, להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד, בשלשה עשר לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללם לבוז. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ. [וממשיכים] ועל כולם[

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפנו תמיד לעולם ועד.

בשבת שובה

ויכתב לחיים טובים כל בני ברייתך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו את שמך באמת, האל שועתנו ועזרתנו סלה.
ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ / וְעַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם / תְּשִׁימַם לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא
מִלֶּךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְעַת וּבְכָל שְׁעָה
בְּשִׁלּוֹמְךָ.

בשבת שובה בספר חיים, בְּרַכָּה וְשִׁלוֹם, וּפְרִנְסָה טוֹבָה, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשִׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלוֹם.

יְהִיו לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהֵי. נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵ. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מְרָמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוּם. וְנַפְשִׁי
כְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקְּמִים
עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הֲפֵר עֲצַתְם וְקַלְקַל מַחְשְׁבוֹתַם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
יִמְנָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשִׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה
יִמְנָךְ וְעַנְנִי: יְהִיו לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי:

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים,
עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ שְׁשֵׁה יָמִים
וּבִשְׁבִיעֵי - זֶה לֹא נִכּוֹן מֵה שְׁאוּמְרִים:
שֶׁבֶת מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ.
כִּי בִשְׁבִיעֵי אַתָּה מְרַחֵב לְבִי
וּמְגִדִיל לַעֲשׂוֹתוֹ.
שְׁבַכְל שְׁבִיעֵי נִמְלֵא לְבִי אוֹר
וְשֵׁב הַיָּם בְּלִבִּי אֶל מְקוֹמוֹ,
וְעַל גְּבֹהוֹ נִתְּלֵה רְקִיעַ
וְכוֹכְבָיו יְטִיבוּ זֶה וְתִרְאֵה הַיַּבְשָׁה.

וְיֹצֵא לְבִי נֶפֶשׁ חַיָּה.
שְׁלוֹם עָלֶיכֶם, מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת,
כְּבָר זְמַן שְׁתָּבוֹאוּ;
לְפָה הַבֵּית עַל כָּלִיו.
מְלֹאכֵי עֲלִיוֹן, זֶה לְבִי הַשָּׁר
אֶת תַּם הַחֲשָׁךְ וְהַתְּהוֹ,
שְׁאֵהְבָה יֵשׁ בֵּין כְּתָלָיו.

שחר-מריו מרדכי

יְהִיו לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה, צוּרִי וְגֹאֲלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם
[בשבת שובה השלום] בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל
יּוֹשְׁבֵי תֵּבֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּו שַׁבַּת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֱמוּנוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֱלֹהֵי שְׂרָה, אֱלֹהֵי רַבֵּקָה, אֱלֹהֵי רַחֵל וְאֱלֹהֵי לֵאָה, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

מִגּוֹן אֲבוֹת בְּדַבְּרוּ. מַחִיָּה מִתִּים בְּמֵאֲמָרוֹ. הָאֵל (בשבת שובה: הַמְּלֻךְ) הַקְּדוֹשׁ שָׁאִין כְּמוֹהוּ. הַמְּנִיחַ לַעֲמוֹ בַּיּוֹם שַׁבַּת קְדָשׁוֹ. כִּי בָם רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם. לַפְּנִי נַעֲבֹד בִּירְאָה וְפַחַד. וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מֵעוֹן הַבְּרֻכּוֹת. אֵל הַהוֹדְאוֹת, אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבַּת וּמְבָרֵךְ הַשְּׁבִיעִי. וּמְנִיחַ בְּקַדְשָׁהּ לַעַם מְדַשְּׁנֵי עֲנַג זִכָּר לַמַּעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֱמוּנוֹתֵינוּ. רָצָה נָא בְּמִנוּחַתֵּנוּ. קְדָשְׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׁים חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶיךָ. שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ. וְטוֹהַר לְבַנּוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמְתָּ. וְהַנְחִילֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבַּת קְדָשְׁךָ. וַיְנוּחוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׂמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה ה', מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבַּת:

יְתַגַּדַל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמָהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְּרַעוּתֵיהָ. וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתֵיהָ. וַיִּצְמַח פְּרָקְנִיָּה. וַיִּקְרַב מִשִּׁיחָה. בְּחַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבַזְּמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא מְבָרֵךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יְתַבְרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוּמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵיהּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵילָא מִן כָּל בְּרֻכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָּא. דְּאִמִּירָן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים / חַיִּים וְשְׂבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וַיִּשְׁיַבֵּא וַיִּרְפּוּאָה וַיַּגְאֵלָה וַיִּסְלַחָה וְכִפְרָה וְרִיחּוּ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל / עֲלִינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלִינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

ספירת העומר

לשם יחוד קודשֶׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהָ בְּדַחֲלֵיו וּרְחִימוּ לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַנְּנִי מוֹכֵן/ה וּמְזַמֵּן/ה לְקִיּוֹם מִצֻּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל סְפִירַת הָעֹמֶר כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב בַּתּוֹרָה: וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שְׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימוֹת תַּהַיְיָנָה: עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיְי: וְיִהְיֶה נֹעַם יְיָ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ עַל סְפִירַת הָעֹמֶר.

טז בניסן, א' של חול המועד היום יום אֶחָד לְעֹמֶר.	כד בניסן היום תִּשְׁעָה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וּשְׁנַי יָמִים לְעֹמֶר .
יז בניסן, ב' של חול המועד היום שְׁנַי יָמִים לְעֹמֶר.	כה בניסן היום עֲשָׂרָה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וּשְׁלֹשָׁה יָמִים לְעֹמֶר.
יח בניסן, ג' של חול המועד היום שְׁלֹשָׁה יָמִים לְעֹמֶר.	כו בניסן היום אֶחָד עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעֹמֶר.
יט בניסן, ד' של חול המועד היום אַרְבָּעָה יָמִים לְעֹמֶר.	כז בניסן היום שְׁנַי עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וְחֲמִשָּׁה יָמִים לְעֹמֶר.
כ בניסן, ה' של חול המועד היום חֲמִשָּׁה יָמִים לְעֹמֶר.	כח בניסן היום שְׁלֹשָׁה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וּשְׁשָׁה יָמִים לְעֹמֶר.
כא בניסן, שביעי של פסח היום שְׁשָׁה יָמִים לְעֹמֶר.	כט בניסן היום אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם שֶׁהֵם שְׁנַי שְׁבוּעוֹת לְעֹמֶר.
כב בניסן, מוצאי יום טוב היום שְׁבַעָה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד לְעֹמֶר.	כג בניסן היום שְׁמוֹנָה יָמִים שֶׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וְיוֹם אֶחָד לְעֹמֶר.

ל בניסן, א' דראש חדש
היום חמשה עשר יום
שהם שני שבועות ויום אחד לעמר.

א' באייר, ב דראש חדש
היום ששה עשר יום
שהם שני שבועות ושני ימים לעמר.

ב' באייר
היום שבעה עשר יום
שהם שני שבועות ושלשה ימים לעמר.

ג' באייר
היום שמונה עשר יום
שהם שני שבועות וארבעה ימים לעמר.

ד' באייר
היום תשעה עשר יום
שהם שני שבועות וחמשה ימים לעמר.

ה' באייר, יום העצמאות
היום עשרים יום
שהם שני שבועות וששה ימים לעמר.

ו' באייר
היום אחד ועשרים יום
שהם שלשה שבועות לעמר.

ז' באייר
היום שנים ועשרים יום
שהם שלשה שבועות ויום אחד לעמר.

ח' באייר
היום שלשה ועשרים יום
שהם שלשה שבועות ושני ימים לעמר.

ט' באייר
היום ארבעה ועשרים יום
שהם שלשה שבועות ושלשה ימים לעמר.

י' באייר
היום חמשה ועשרים יום
שהם שלשה שבועות וארבעה ימים לעמר.

יא באייר
היום ששה ועשרים יום
שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעמר.

יב באייר
היום שבעה ועשרים יום
שהם שלשה שבועות וששה ימים לעמר.

יג באייר
היום שמונה ועשרים יום
שהם ארבעה שבועות לעמר.

יד באייר, פסח שני
היום תשעה ועשרים יום
שהם ארבעה שבועות ויום אחד לעמר.

כה באייר היום אַרְבַּעִים יום שְׁהֵם חֲמֵשֶׁה שְׁבוּעוֹת וְחֲמֵשֶׁה יָמִים לַעֲמֹר.	טו באייר היום שְׁלֹשִׁים יום שְׁהֵם אַרְבָּעָה שְׁבוּעוֹת וְשָׁנִי יָמִים לַעֲמֹר.
כו באייר היום אֶחָד וְאַרְבַּעִים יום שְׁהֵם חֲמֵשֶׁה שְׁבוּעוֹת וְשֵׁשֶׁה יָמִים לַעֲמֹר.	טז באייר היום אֶחָד וְשָׁלֹשִׁים יום שְׁהֵם אַרְבָּעָה שְׁבוּעוֹת וְשָׁלֹשָׁה יָמִים לַעֲמֹר.
כז באייר היום שְׁנַיִם וְאַרְבַּעִים יום שְׁהֵם שֵׁשֶׁה שְׁבוּעוֹת לַעֲמֹר.	יז באייר היום שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים יום שְׁהֵם אַרְבָּעָה שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לַעֲמֹר.
כח באייר, יום ירושלים היום שְׁלֹשָׁה וְאַרְבַּעִים יום שְׁהֵם שֵׁשֶׁה שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לַעֲמֹר.	יח באייר, ל"ג בעומר היום שְׁלֹשָׁה וְשָׁלֹשִׁים יום שְׁהֵם אַרְבָּעָה שְׁבוּעוֹת וְחֲמֵשֶׁה יָמִים לַעֲמֹר.
כט באייר היום אַרְבָּעָה וְאַרְבַּעִים יום שְׁהֵם שֵׁשֶׁה שְׁבוּעוֹת וְשָׁנִי יָמִים לַעֲמֹר.	יט באייר היום אַרְבָּעָה וְשָׁלֹשִׁים יום שְׁהֵם אַרְבָּעָה שְׁבוּעוֹת וְשֵׁשֶׁה יָמִים לַעֲמֹר.
א בסיון, ליל ראש חודש היום חֲמֵשֶׁה וְאַרְבַּעִים יום שְׁהֵם שֵׁשֶׁה שְׁבוּעוֹת וְשָׁלֹשָׁה יָמִים לַעֲמֹר.	כ באייר היום חֲמֵשֶׁה וְשָׁלֹשִׁים יום שְׁהֵם חֲמֵשֶׁה שְׁבוּעוֹת לַעֲמֹר.
ב' בסיון היום שֵׁשֶׁה וְאַרְבַּעִים יום שְׁהֵם שֵׁשֶׁה שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לַעֲמֹר.	כא באייר היום שֵׁשֶׁה וְשָׁלֹשִׁים יום שְׁהֵם חֲמֵשֶׁה שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לַעֲמֹר.
ג' בסיון היום שִׁבְעָה וְאַרְבַּעִים יום שְׁהֵם שֵׁשֶׁה שְׁבוּעוֹת וְחֲמֵשֶׁה יָמִים לַעֲמֹר.	כב באייר היום שִׁבְעָה וְשָׁלֹשִׁים יום שְׁהֵם חֲמֵשֶׁה שְׁבוּעוֹת וְשָׁנִי יָמִים לַעֲמֹר.
ד' בסיון היום שְׁמוֹנָה וְאַרְבַּעִים יום שְׁהֵם שֵׁשֶׁה שְׁבוּעוֹת וְשֵׁשֶׁה יָמִים לַעֲמֹר.	כג באייר היום שְׁמוֹנָה וְשָׁלֹשִׁים יום שְׁהֵם חֲמֵשֶׁה שְׁבוּעוֹת וְשָׁלֹשָׁה יָמִים לַעֲמֹר.
ה' בסיון, ערב שבוועות היום תְּשַׁעָה וְאַרְבַּעִים יום שְׁהֵם שִׁבְעָה שְׁבוּעוֹת לַעֲמֹר.	כד באייר היום תְּשַׁעָה וְשָׁלֹשִׁים יום שְׁהֵם חֲמֵשֶׁה שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לַעֲמֹר.

למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו, יאר פניו אתנו, סלה: לדעת בארץ דרךך, בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים, כי תשפט עמים מישר, ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה, וברכנו אלהים אלהינו: וברכנו אלהים, וייראו אותך כל אפסי ארץ: ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות לטהרנו ולקדשנו בקדשתך העליונה, אמן סלה:

אנא בלח גדלת ימיך תתיר צרוּחה: קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא: נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם: ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם: חסין קדוש ברב טובך נהל עדתך: יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך: שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

בין ראש חודש אלול להושענא רבא

לדוד. יהוה אורי וישעי, ממי אירא. יהוה מעוז חיי, ממי אפחד. בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי - צרי ואיבי לי - המה כשלו ונפלו. אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה, בזאת אני בוטח. אחת שאלתי מאת יהוה, אותה אבקש: שבתי בבית יהוה כל ימי חיי, לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו. כי יצפנני בסלה ביום רעה, יסתירני בסתר אהלו, בצור ירוממני. ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי, ואזבחה באהלו זבחי תרועה, אשירה ואזמרה ליהוה. שמע, יהוה, קולי אקרא, וחנני וענני. לך אמר לבי: בקשו פני, את פניך יהוה אבקש. אל תסתר פניך ממני, אל תט באף עבדך, עזרתי היית; אל תטשני ואל תעזבני, אלהי ישעי. כי אבי ואמי עזבוני, ויהוה יאספני. הורני יהוה דרךך, ונחני בארח מישור למען שוררי. אל תתנני בנפש צרי, כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס. לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים. קנה אל יהוה, חזק ויאמץ לבך, וקנה אל יהוה.

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שנתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. כי כל-העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם-ה' אלהינו--לעולם ועד שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם שהם משתחיים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו כורעים ומשתחיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויורד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו ואין עוד. אמת מלכנו ואפס זולתו. ככתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל לבבך, כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

על כן נקוה לך ה' אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות ופרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. וכירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון. לפניך ה' אלהינו כרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך: ה' ימלך לעלם ועד: ונאמר והיה ה' למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד:

ובתורתך ה' אלהינו כתוב לאמר: שמע ישראל, ה' אלהינו ה' אחד:

קדיש לאבלים

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמיה דקדשא בריך הוא. לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן. יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים / חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. לנו ולכל עמו ישראל ועל כל ישראל ואמרו אמן. עושה שלום במרומיו. הוא יעשה שלום עלינו. ועל כל ישראל ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן.

בשם ה' אלוהי ישראל
 מימיני מיכאל ומשמאלי גבריאל
 מפני אוריאל ומאחורי רפאל ועל ראשי שכינת אל

ישימכם אלהים כאפרים וכמנשה
 ישימכן אלהים כשרה רבקה רחל ולאה
 יברכה ה' וישמרד: יאר ה' פניו אליך ויחנך:
 ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום:

דרור יקרא לבן ולבת וינצרכם כמו בבת
 נעים שמכם ולא ישת שבו נוחו ביום שבת
 דרש נוי ואולמי ואות ישע עשה עמי
 נטע שורק בתוך כרמי שעה שועת בני עמי
 דרך בבל בתוך בצרה וגם אדום אשר גברה
 נתץ צרי באף עברה שמע קולי ביום יקרא
 אלהים תן במדבר הר הדס שטה ברוש תדהר
 ולמזהיר ולנזהר שלומים תן כמי נהר
 הדוך קמי אל קנא במוג לבב ובמגנה
 ונרחיב פה ונמלאנה לשוננו לך רנה
 דעה חכמה לנפשך והיא כתר לראשך
 נצר מצות קדשך שמר שבת קדשך ר' דונס בן לברט

יגדל אלהים חי וישתבח. נמצא ואין עת אל מציאותו:
 אחד ואין יחיד כיחודו. נעלם וגם אין סוף לאחדותו:
 אין לו דמות הגוף ואינו גוף. לא נערך אליו קדשותו:
 קדמון לכל דבר אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו:
 הנו אדון עולם לכל נוצר. יורה גדלתו ומלכותו:
 שפע נבואתו נתנו אל אנשי סגלתו ותפארתו:
 לא קם בישראל כמשה עוד. נביא ומביט את תמונתו:
 תורת אמת נתן לעמו אל. על יד נביאו נאמן ביתו:
 לא יחליף האל ולא ימיר. דתו לעולמים לזולתו:
 צופה ויודע סתרינו. מביט לסוף דבר בקדמותו:
 גומל לאיש חסיד כמפעלו. נותן לרשע רע כרשעתו:
 ישלח לקץ ימים משיחנו. לפדות מחכי קץ ישועתו:
 מתים יחיה אל ברב חסדו. ברוך עדי עד שם תהלתו:
 אלה שלש עשרה לעקרם. הן הם יסוד דת אל ותורתו:
 תורת משה ונבואתו. ברוך עדי עד שם תהלתו: ר' דניאל בן יהודה הדיין

שער פיוטים ושירים עבריים

אוּחִיל יוֹם יוֹם אֲשַׁתָּאָה עֵינֵי תְּמִיד צוֹפֶיָה
מְתֵי אָבּוּא וְאַרְאָה יְרוּשָׁלַיִם בְּנוֹיָה
נְעֻמָּה יִשְׁיבְתָהּ פֶּה מֵאֵד יִרְשֶׁתָהּ
הָרִים סְבִיב לְעֻמָּתָהּ חוֹמַת אֵשׁ שְׁלֵהֲבַתְיָהּ
לָהֵן שֶׁמֶשׁ אֲרַבְעִים שָׁנָה בְּמִשְׁמַרְת כְּהֵנָּה
מִשִּׁירֵי אֲנָשֵׁי אֲמוֹנָה שְׁמַעוֹן הַצְּדִיק הוּא הִיָּה
יְהַלְלוּהָ בְּכָל מִדָּה הַנְּבִיאָה חַלְדָּה
בֵּין חוֹמוֹת הַתְּבוּדָה כְּנֶפֶן פּוֹרְיָה
אֲנֹכִי חֲזוֹן הַרְבִּיתִי לְעֶבֶר מִזֶּה עֲלִיתִי
חָבֵל נְבִיאִים רָאִיתִי חֲגִי מְלֹאכֵי זְכָרִיָּה
לְמִשְׁפַּט יִשְׁבוּ כְּסֹאוֹת שְׁבַעִים רֹאשֵׁי סְנֵהֲדְרָאוֹת
גְּדוּלָּה. לְמוֹפֵת וּלְאוֹת עִמָּם עַז וְתוֹשִׁיָּה
יְרוּשָׁלַיִם צִיּוֹן אוֹרוֹת שְׁמָה הוֹבְלוּ לְקִבְרוֹת
עֵיר דָּוִד נְעִים זְמִירוֹת בֵּית מַלְכֵי שְׁבַטֵי יִה
הַר הַבַּיִת וְהַהֲרָאֵל שְׁמָה בֵּית מִקְדָּשׁ הָאֵל
וְכַתֵּל שְׂכִינֵת אֵל מִשְׁכַּן מֶלֶךְ מַלְכֵיָּא
וְאֲנִי בְּדַרְךְ אֶפְרַת שָׁם מִצְבַּת קְבוּרַת
אֲמָא רַחֵל הִיא מוֹרֵת שֶׁהַכֵּל סוֹכֵן בְּיַפְיָהּ
חֲזָה צִיּוֹן מֵהַלְלָה בֵּית אֵל נוֹרָא עֲלִילָה
מִגֵּן הִיא לְבַנֵּי גוֹלָה וְדָא תַרְעָא דְשִׁמְיָא
זֶה מִקְדָּשׁ וְקְדוּשָׁיו בְּקַהֵל חֲסִידִים קְדוּשָׁיו
דוֹר וְדוֹר וְדוֹרְשָׁיו כְּלָם בְּנֵי עֲלִיָּה
נְזִיר אֱלֹהֵי אָבִי דְמִיוֹנו כְּאַרְיָה לְבִיא
שְׁקוּל שְׁמוּאֵל הַנְּבִיא כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן כְּהֵנֵיא
חֲזַק עִם דָּל וְאַבְיּוֹן הִיקָרִים בְּנֵי צִיּוֹן
הַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה עֲלִיוֹן לְעֲלָמֵי עֲלָמֵיא ר' אליהו חזן

פִּי אֲשַׁמְרָה שֶׁבֶת אֵל יִשְׁמְרֵנִי אוֹת הִיא לְעוֹלָמֵי עַד בֵּינוּ וּבֵינֵי
אֲסוּר מִצָּא חֶפֶץ לְעֲשׂוֹת דְּרָכִים גַּם מְלַדְבֵּר בּוֹ דְּבַרֵי צָרִכִים
דְּבַרֵי סְחוּרָה אוֹ דְּבַרֵי מַלְכִים אֶהְיֶה בְּתוֹרַת אֵל וְתַחֲכַמְנִי
בּוֹ אֲמַצָּא תְּמִיד נוּחַ לְנַפְשִׁי הִנֵּה לְדוֹר רֹאשׁוֹן נִתֵּן קְדוּשֵׁי
מוֹפֵת בְּתַת לְחֵם מִשְׁנֵה בְּשֵׁשׁ כֶּכֶה בְּכָל שְׁשֵׁי יַכְפִּיל מְזוֹנֵי
רָשָׁם בְּדַת הַיּוֹם (הָאֵל) חֵק אֵל סְגַנְיּוּ בּוֹ לְעַרְךְ לְחֵם פְּנִים לְפָנָיו
עַל כֵּן לְהַתְעַנּוֹת בּוֹ עַל פִּי נְבוּנָיו אֲסוּר לְבַד מִיּוֹם כְּפוּר עוֹנֵי
הַיּוֹם מִכְּבֹד הוּא יוֹם תְּעַנּוּגִים לְחֵם וַיֵּן טוֹב בְּשֵׁר וְדָגִים
הַשְּׂמַחִים בּוֹ הֵם שְׂמַחָה מִשִּׁיגִים פִּי יוֹם שְׂמַחוֹת הוּא וְתִשְׂמַחְנִי
מִחַל מְלֹאכָה בּוֹ סוֹפוֹ לְהַכְרִית עַל כֵּן אֶכְבֵּס בּוֹ לְבִי בְּבוֹרֵית
אֲתַפְלְלָה אֵל אֵל עַרְבִית וְשַׁחְרִית מוֹסַף וְגַם מְנַחָה הוּא יַעֲנֵנִי ר' אברהם אבן עזרא

יֵה רְבוּן עֵלֶם וְעֶלְמֵיָא אַנְתָּ הוּא מְלֻכָא מְלֻךְ מְלֻכֵיא
עוֹבְדֵי גְבוּרְתֵךְ וְתַמְהֵיא שְׁפָר קְדָמִי לְהַחְוִיא
שְׁבַחֵי אֶסְדֵר צְפֵרָא וְרַמְשָׁא לֵךְ אֱלֹהָא קְדִישָׁא בְרָא כֹל נַפְשָׁא
עִירִין קְדִישִׁין וּבְנֵי אֲנָשָׁא חֵיות בְּרָא וְעוֹף שְׁמַיָא
רְבֻרְבִין עוֹבְדֵךְ וְתַקִּיפִין מַכִּיךְ רַמֵיָא זְקִיף כְּפִיפִין
לוֹ יְחִי גְבַר שְׁנִין אֶלְפִין לֹא יַעוֹל גְבוּרְתֵךְ בְּחוּשְׁבֻנֵיא
אֱלֹהָא דִּי לִיה יִקַר וְרַבּוּתָא פְרוּק יִת עֲנֵךְ מִפְּסֵ אַרְיֻתָא
וְאַפִיק יִת עֲמֻךְ מִגוּ גְלוּתָא עֲמֻךְ דִּי בַחֲרַת מִכָּל אַמֵיָא
לְמַקְדָּשְׁךָ תוֹב וּלְקַדְשׁ קְדָשִׁין אַתָּר דִּי בֵיה יַחְדוֹן רִיחִין וְנַפְשִׁין
וְיִזְמְרוֹן לֵךְ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין בִּירוּשָׁלַם קְרַתָּא דְשַׁפְרֵיא ר' יִשְׂרָאֵל נְגָאֵרָה

אַל מֵאֵד נַעֲלָה אֶקְדָּם פְּנֵיו בְּשִׁירָה וְתַהֲלָה אָבָא לְמַעַנֵיו
כִּימֵי מִשָּׁה וְאַהֲרֹן יוֹבִילֵנִי לְמִשְׁכְּנֹתַי
לוֹ שְׁוֹעַתִי תַעֲלֵ וְיִשְׁמַע קוֹלִי וְיִסְלַח לִי מַעַל וְיַעֲזוֹר לִי
יֵאָזֵן לְאַמְרֵי פִי וְאֵל יִפֹּן לְמַעַלְלֵי
יֵה הָרִם לְחַתֵּן וְכֻלְתּוֹ בְּזֻכּוֹת אָב הָאֵיתָן וְצַדִּיקְתּוֹ
וְתַמְלֻךְ הַמְּלֻכָה רַחֵל כְּשִׁלְמָה בְּמַלְכוּתוֹ ר' מִשָּׁה אִשְׁקֵר הַכְּהֵן

לְמָה חֲקַץ נִסְתָּם נָא
עַמִּי כִּמָּה לוֹ נֶאֱסֵר נָא
חוֹבֵי מַהֵר סִלַּח נָא
חֲטָאֵי כְּשִׁלְג חוֹר נָא
וּבְנָה בֵּית בַּחֲרִיתִי
וְחוּשָׁה לְעִזְרַתִּי
וְאַקְרִיב לֵךְ עוֹלְתִי
כִּי חִסְדֵךְ עָלַי גְבַר ר' רַפָּאֵל עֲנַתְבִּי

דְּרוּר יִקְרָא לְבָן וְיִלְבַּת וְיִנְצָרְכֶם כְּמוֹ בִּבְת
נְעִים שְׁמַכֶּם וְלֹא יִשְׁבַּת שְׁבוּ נוּחוּ בְּיוֹם שַׁבַּת
דְּרֵשׁ נְוִי וְאוֹלָמִי וְאוֹת יֵשַׁע עֲשֵׂה עַמִּי
נְטַע שׁוֹרֵק בְּתוֹךְ כְּרַמֵי שְׁעָה שְׁוֹעַת בְּנֵי עַמִּי
דְּרֵךְ בְּבַל בְּתוֹךְ בְּצֵרָה וְגַם אֲדוּם אֲשֶׁר גְּבַרָה
נְתִץ צְרִי בְּאַף עֲבָרָה שְׁמַע קוֹלִי בְּיוֹם אֶקְרָא
אֱלֹהִים תָּן בְּמַדְבַּר הַר הַדָּס שְׁטָה בְרוּשׁ תְּדַהֵר
וְלַמְזַהֵר וְלַנְזַהֵר שְׁלוּמִים תָּן כְּמִי נְהַר
הַדּוֹף קָמִי אֵל קָנָא בְּמוֹג לִבָּב וּבְמַגְנָה
וְנִרְחִיב פֶּה וְנִמְלֵאנָה לְשׁוֹנְנוּ לֵךְ רִנָּה
דְּעָה חֲכָמָה לְנַפְשֵׁךְ וְהִיא כְּתָר לְרֵאשֵׁךְ
נְצַר מִצְוֹת קְדָשֵׁךְ שְׁמוֹר שַׁבַּת קְדָשֵׁךְ ר' דּוּנַשׁ בֶּן לְבַרְט

התשמע קולי רחל

התשמע קולי רחוקי שלי
התשמע קולי באשר הנך
קול קורא בעוז, קול בוכה בדמי
ומעל לזמן מצווה ברכה.

אפילו ברחוב ראשי סואן
ראיתי איש יושב ומנגן
פגשתי אנשים מאושרים
אפילו בין שבילי עפר צרים.

תָּבֵל זו רְבֵה ודרכים בה רב
נפגשות לדק נפרדות לעד.
מבקש אדם, אך כושלות רגליו,
לא יוכל למצוא את אשר אבד.

תמיד השארתי פתח לתקווה
אפילו כשכבתה האהבה
חלמתי על ימים יותר יפים
אפילו בלילות שינה טרופים.

אחרון ימי כבר קרוב אולי,
כבר קרוב היום של דמעות פרידה.
אחכה לך עד יכבו חיי,
כחכות רחל לדודה.

מודה אני מאיר אריאל

מודה אני
לפניך ולך
על כל החסד והאמת והטובה והרעה
והטובה
שעשית עמדי
ועם ביחי
ועם קרובי וידידי ועם בני עמי
ועם ארצי, ועם כל העולם והאדם
אשר בראת.

מילה טובה יעקב גלעד

אפילו בשרב הכי כבד
ידעתי שהגשם עוד ירד
ראיתי בחלון שלי ציפור
אפילו במשב סופה וקור.

בלאט, חרש חרש
אט אט, טופפות
עתידות עתידות לקראתנו,
ואת מחייכת אלי מתוך השינה.
יהיה לנו טוב, טוב מטוב, טוב מאוד,
זה מתחיל כבר בבוקר בבוקר
את צוחקת אלי
מתוך מתוך השינה.

לא פעם זה קשה
אבל לרוב מילה טובה
מיד עושה לי טוב
רק מילה טובה
או שתיים לא יותר מזה.

תשרי: ברכת השנים

ברך עלינו את השנה הזאת
ואת כל מיני תבואתה לטובה
ותן ברכה על פני האדמה
ושבענו מטובה
וברך שנתנו
כשנים הטובות לברכה.

שובי לביתך דליה רביקוביץ'

מה לך בחוץ, ילדה?
מנוח לא מצאה רגלך.
ציפור פצועה, חזרי אלי
ושובי לביתך.

האזיני לקולות,
הרעם על גגות בתים,
מקול סופה, שמרי נפשך.
שובי לביתך.

סהר חצות גבוה,
אור על ענפי אילן,
תני לנפשך לשמוע
זמר קטן.

שם צמח לענה,
שם נפש מרעידה מקור.
חלון אפל ותריס מוגף.
שובי לביתך.

סהר חצות גבוה,
אור על ענפי אילן,
תני לנפשך לשמוע
זמר קטן.

שאי עין למרום,
כבר סדק שחר מאפיר.

נעורה כבר ציפור אחת.
שובי לביתך.

חשון: התחדשות אחרת נעמי שמר

עייפות בלתי מוסברת.
פיק ברכיים לא מובן
צל שרב על כל הדרך,
ואבק לבן
אבל עודך משווע
לגשמי ברכה
עוד רחוקה מנוחתך

אחרי החגים יתחדש הכל.
יתחדשו וישובו ימי החול
האוויר, העפר, המטר והאש
גם אתה, גם אתה, תתחדש.

בגנך פורחים לפתע
עץ הפרי ועץ הסרק
ועץ החלומות
ועץ הטוב והרע
ומוטלים כל כליך
בחצר ביתך
לא נשלמה מלאכתך

במסע שלא נגמר
בין שדות הצל ושדות האור
יש נתיב שלא עברת
ושתעבור
שעון סמוי מן העין
מצלצל לך
לא נשלמה אהבתך

תפילת גשם ליון קיפניס

בדממת אשמורת אחרונה נושמת,
ובקטיפת שחקים רסיס אחרון מחויר,
אך שחר כבר כיפת זהב שלה אודמת
למגעו החם, הרך של אור צעיר.

טבת: בוא בשלום נורית הירש

ציפורי הצפון כבר הגיעו
מתערבל האבק בגבעות
אחותינו הרוח עברה בדרכים
ואנחנו צמאים לאות.

בוא בשלום החורשה מזכירה
בטרם חלקה אחרונה תזרע
ובטרם יוגף חלון
אנא שוב אלינו בשלום.

בוא בשלום נפתחות חצרות
ערכנו שולחן והדלקנו נרות
ובטרם יושר מזמור
נחכה לך שתחזור.

מתרפק האזוב על האבן
כתינוק על אימו היחידה
אחותינו הרוח עברה בשדות
והגשם בכף ידה.

בוא בשלום החורשה מזכירה....

כוכבים ישבצו את האופק
הירח ישרים מחסורו
אחותנו תפגוש בטלה האובד
בערגה תלטף צמרו

בוא בשלום החורשה מזכירה
בטרם חלקה אחרונה תזרע
ובטרם יוגף חלון
אנא שוב אלינו בשלום.

גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, נֶאֱנַח שְׂדֵה מַחֵם
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, מִתְחַנֵּן הַגֶּן בְּלֵי דָם
שְׁמַע קוֹלְנוּ אֶל שָׁמַיִם
וְרַד לְאָרֶץ, גֶשֶׁם מִיָּם!

גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, מִתְנוּעֵעַ כְּרָם אֵט
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, בְּפֶרֶדֶס יִלְחַשׁ כָּל בַּד
שְׁמַע קוֹלְנוּ אֶל שָׁמַיִם
וְרַד לְאָרֶץ, גֶשֶׁם מִיָּם!

גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, מִתְפַּלֵּל גַּם יֶלֶד חַן
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, אֶל שָׁמַיִם לָנוּ תֵן
שְׁמַע קוֹלְנוּ אֶל שָׁמַיִם
וְרַד לְאָרֶץ, גֶשֶׁם מִיָּם!

כסלו: אור וירושלים יוסף שריג

השקט שוב צונח כאן משמי הערב
כדאיית דיה מעל התהומות
ושמש אדומה נושקת להט חרב
את הפסגות, המגדלים והחומות.

ראיתי עיר עוטפת אור
והיא עולה בשלל צבעי הקשת
והיא נוגנת בי כנבל העשור
ראיתי עיר עוטפת אור.

הנה זוחל הצל מבין גבעות האורן
קרוב בסתר כאוהב אל השכונות.
ומול פניו קריצות, ריבוא עיני האור
הן, לפתע נפקחו עיני כנפעמות.

שבט: כי תבואו אל הארץ

כי תבואו אל הארץ
ונטעתם כל עץ תחילה,
ונתן העץ פריו
והארץ יבולה.

עת לנטוע אילנות
עת לנטוע אילנות
עת לנטוע ולבנות

וישבתם איש תחת גפנו
ותחת תאנתו,
והייתם כעץ שתול
על פלגי מים

דע לך נעמי שמר

דע לך
שכל רועה ורועה
יש לו ניגון מיוחד משלו
דע לך, שכל עשב ועשב
יש לו שירה מיוחדת משלו
ומשירת העשבים
נעשה ניגון של רועה.

כמה יפה
כמה יפה ונאה
כשזומעים השירה שלהם
טוב מאוד להתפלל ביניהם
ובשמחה לעבוד את השם
ומשירת העשבים
מתמלא הלב ומשתוקק.

וכשהלב
מן השירה מתמלא
ומשתוקק אל ארץ ישראל
אור גדול אזי נמשך והולך
מקדושתה של הארץ עליו
ומשירת העשבים
נעשה ניגון של הלב.

אדר: שיר ההודיה מרדכי זעירא

ליוית אותי, ארצ'י, בלובן שקדיה
בזהר חמתך ומרחבי שדותייך,
ושיר נתת בפ'י, הוא שיר ההודיה
להשמיעו הרחק הרחק מגבולותייך.

והוא שמור בלב, זה שיר הרגבים,
וברחבי נכר מולדת יעטפנו
ורבבות אחי בנייך הטובים
יקשיבו לו דומם וירגעו ממנו.

ועת נשוב, ארצ'י, שבעי געגועים
צמאים לחמתך, לשפע טובותייך,
יוחזר לך אז השיר מלב בנים גאים
וטוב יהיה לצעוד ברחבי שדותייך

ניסן: קומי צאי חיים נחמן ביאליק

קומי צאי אחותי כלה,
קומי צאי קומי צאי
בשורת אביב לך הבאתי
מאחרי גדר גני
נראה ציץ, נראה ציץ
נשמע קול הדרור על ביתי

עבר חסד אל בארץ
על כנף אור, על כנף אור
ובפלגים נפלה רינה
לבלבו בגן העצים,
אביב בא, אביב בא
הדובדבניה הלבנה

פרח דודי נתן ריחו
ויחי, ויחי
צאי ברכיהו באביבך
את אביבי בך אשכינה
אף אני, אף אני
ואברכך ואניבך

יחדיו נפליג אל השדה,
אל ההר, אל הגיא
ואלקטה שם זכריות
אסוף אסוף
פניני טל, פניני טל
אל צווארך מרגליות

יחדיו נרד אל המעין
וכמוך, מלא רוך
עליז בהיר ואוורירי
תחת שמי אדוני,
עם הגל עם הדרור
יזהיר אף יצלצל שירי.

אייר: אל הציפור חיים נחמן ביאליק

שְׁלוֹם רַב שׁוֹבֵךְ, צְפוּרָה נְחֻמְדָּת,
מְאַרְצוֹת הַחֵם אֶל-חִלּוּנֵי-
אֶל קוֹלֶךָ כִּי עָרַב מֵה-נִפְשֵׁי כְלֶתָה,
בַּחֲרֹף בְּעֶזְבֶּךָ מְעוּנִי.

זְמָרִי, סִפְרִי, צְפוּרֵי הִיקָרָה,
מְאַרְץ מְרַחֲקִים נִפְלְאוֹת,
הַגֵּם שָׁם בְּאַרְץ הַחֲמָה, הִיפָּה,
תִּרְבִּינָה הִרְעוֹת, הַתְּלָאוֹת;

הַתְּשֹׂאֵי לִי שְׁלוֹם מִזְמַרְת הָאָרֶץ,
מַעֲמֵק, מַגִּיא, מְרַאש הָרִים?
הַרְחֵם, הַנְּחֵם אֱלוֹה אֶת-צִיּוֹן,
אִם עוֹדָה עֲזוּבָה לְקַבְּרִים?

הִירַד כְּפָנִינִים הַטַּל עַל הַר חֲרָמוֹן,
אִם יִרַד וַיִּפֹּל כְּדַמְעוֹת?
וּמֵה-שְׁלוֹם הִירָדוֹן וּמִיָּמִיו הַבְּהִירִים?
וּשְׁלוֹם כָּל-הַהָרִים, הַגְּבְעוֹת?

וְאֲחֵי הָעֵבְדִים, הַזּוֹרְעִים בְּדַמְעָה-
הַקְּצָרוֹ בְּרִנָּה הַעֲמֵר-?
מִי יִתֶּן-לִי אֲבָר וְעַפְתִּי אֶל-אַרְץ
בָּהּ יִנְצַח הַשָּׂקָד, הַתְּמָר!

כָּבֵר כָּלוּ הַדְּמְעוֹת, כָּבֵר כָּלוּ הַקְּצִים-
וְלֹא הַקִּיץ הַקָּץ עַל-יְגוּנִי,
שְׁלוֹם רַב שׁוֹבֵךְ, צְפוּרֵי הִיקָרָה,
צְהִלִי-נָא קוֹלֶךָ וְרַנִּי!

לו יהי נעמי שמר

עוֹד יֵשׁ מִפְּרֵשׁ לִבֵּן בְּאוֹפֵק
מוֹל עֵנָן שְׁחוֹר כְּבֵד
כֹּל שֶׁנִּבְקֵשׁ לוֹ יֵהִי.
וְאִם בְּחִלּוֹנוֹת הָעֵרֶב
אוֹר נִרוֹת הַחֵג רוֹעֵד
כֹּל שֶׁנִּבְקֵשׁ לוֹ יֵהִי.

לו יהי, לו יהי
אנא - לו יהי
כל שֶׁנִּבְקֵשׁ לוֹ יֵהִי.

אִם הַמְּבֹשֵׁר עוֹמֵד בְּדִלַת
תֵּן מִיֵּלָה טוֹבָה בְּפִיו
כֹּל שֶׁנִּבְקֵשׁ לוֹ יֵהִי
אִם נִפְשֵׁךְ לְמוֹת שׁוֹאֵלֶת
מִפְּרִיחָה וּמְאֻסִּיף
כֹּל שֶׁנִּבְקֵשׁ לוֹ יֵהִי

מֵה קוֹל עֲנוֹת אֲנִי שׁוֹמֵעַ
קוֹל שׁוֹפֵר וְקוֹל תּוֹפִים
כֹּל שֶׁנִּבְקֵשׁ לוֹ יֵהִי
לוֹ תִישָׁמַע בְּתוֹךְ כֹּל אֵלֶּה
גַּם תְּפִילָה אַחַת מִפִּי
כֹּל שֶׁנִּבְקֵשׁ לוֹ יֵהִי

בְּתוֹךְ שְׂכוּנָה קִטְנָה מוֹצֵלֶת
בֵּית קֵט עִם גַּג אֲדוּם
כֹּל שֶׁנִּבְקֵשׁ לוֹ יֵהִי.
זֶה סוֹף הַקִּיץ סוֹף הַדֶּרֶךְ
תֵּן לָהֶם לְשׁוֹב הַלּוּם
כֹּל שֶׁנִּבְקֵשׁ לוֹ יֵהִי.

וְאִם פְּתֹאִים יִזְרַח מְאוּפֵל
עַל רֵאשֵׁנוֹ אוֹר כּוֹכֵב
כֹּל שֶׁנִּבְקֵשׁ לוֹ יֵהִי.
אִז תֵּן שְׁלוֹוָה וְתֵן גַּם כּוֹחַ
לְכֹל אֵלֶּה שְׁנֵאֵבָה, כֹּל שֶׁנִּבְקֵשׁ לוֹ יֵהִי.

סיון: צל ומי באר יורם טהרלב

במדרון מעל הוואדי
עץ השקדייה פורח
באוויר ניחוח הדסים
זה הזמן לפני הקיץ
שעריו הלב פותח
ותמיד ברוכים הנכנסים.

מי שסוכתו נופלת
חרש יכנס בדלת
חרש יכנס ועד עולם יוכל להישאר.

מי שרעב ימצא אצלנו
פת של לחם
מי שעייף ימצא פה צל ומי באר
מי שסוכתו נופלת
חרש יכנס בדלת
ותמיד יוכל להישאר.

בימים אשר כאלה
מחכים עד בוא הליל
מחכים לצעדים קרבים
לא סוגרים את הבריה
לא עוצמים את העיניים
בימים כאלה מקשיבים.

זה הבית שבנינו
זה האורן שנטענו
זה השביל זוהי הבאר
מי שבא לפה אחינו
מי שבא יסב איתנו
והשער שוב לא יסגר.

מי שרעב ימצא אצלנו
פת של לחם
מי שעייף ימצא פה צל ומי באר

שבלת בשדה מתתיהו שלם

שיבולת בשדה
כורעה ברוח
מעומס גרעינים כי רב.
ובמרחב הרים
יום כבר יפוח
השמש כתם וזהב.

שדה שעורים תמה
זר חג עוטרת,
שפע יבול וברכה.
לקראת בוא הקוצרים
בזוהר מזהרת,
חרש לעומר מחכה.

הבו הניפו
נירו לכם ניר
חג לקמה,
עת ראשית קציר.
קיצרו, שילחו מגל
עת ראשית הקציר.

עורו הוי עורו שורו בני כפרים
קמה הן בשלה כבר על פני הכרים
קיצרו שילחו מגל עת ראשית הקציר

תמוז: ערב מול גלעד לאה גולדברג

האילנות כל כך כבדים,
כופף הפרי את הבדים,
זו השעה המרגיעה,
בה נרדמים הילדים.

אל הבקעה מן הגלעד
טלה שחור ורך ירד,
כבשה פועה בוכה בדיר -
זה בנה הקט אשר אבד.

ישוב טלה אל חיק האם,
ישכב בדיר וירדם
והכבשה תישק אותו
והיא תקרא אותו בשם.

נסתר הליל בין הבדים
והנביא הגלעדי
יורד דומם אל הבקעה
לחזות בשנת הילדים.

מנחם אב:

שהשמש תעבור עלי יורם טהרלב

ישנם ימים ללא מרגוע
בם לא אמצא לי נחמה
ומוכרחה אני לנגוע
בעשבים, באדמה
לפסוע באותה הדרך
בתוך פריחת הכרכומים
ולהיות כל כך אחרת
ולפרוח ערב הגשמים.

הוי אלי, אלי
רק תפילה אשא
שהשמש תעבור עלי
ותיקח אותי אל המסע.

ואם אשוב אל זאת הארץ
ואם אפסע שוב בדרכים
האם כקדם יכירוני האנשים והפרחים.

האם אמצא את כל היופי
האהבה הנושנה
אשר היתה שם כשעזבתי
עת אהבתי פעם ראשונה.

רק תפילה אשא
הוי אלי, אלי
שהשמש תעבור עלי
ותראה לי שוב את משעולי

אלול: ציפורים נודדות יורם טהרלב

את קולי שם במרום
הוי למה למה בשפתיך הקסמתני
ליבי כבשת ועזבתני אוהב כואב וסובל

נדם כינור נחבא ירח
ובדממה הד מנגינה עוד נשמע
על מה ולמה אל יודע
על מה עולם אכזר ורע
מערפילי עפר תופיע
דמות האובה תווי פנים מוכרים
כינור ישמיע שי זכרונות כה נעימים.

הקייץ עבר שמואל בס

הקייץ עבר, החום הגדול
שנה חדשה באה לכל
רוחות מנשבות, נודדות ציפורים
הולכים ובאים הימים הקרים.

הביטו וראו קטונתי אתמול
הקייץ עבר ואני כבר גדול
שנה חדשה התחילה היום
היי נא ברוכה ובואך לשלום.

יהי הכל

מלים: ברטולד ברכט
תרגום: נתן זך

יהי הכל שייך לכל
שיוכל להטיב עימו
שיוכל להטיב עימו

הילד לאישה האימהית
למען יגדל
העגלה לעגלון הטוב
למען ינהג בה היטב
והאדמה, למשקים אותה מים
למען תתן פריה בעיתו.

עם הסתיו חזרו הציפורים
מעבר למדבר, מעבר להרים.
והוא ראה אותה על הענף
והיא כחולת נוצה, והיא דקת כנף.

זה היה עם בוא הסתיו,
הוא אותה כל כך אהב,
היתה יפה כמו בשירים,
כמו בסתיו הציפורים.

הוא בנה לה קן מעשבים,
והיא ליקטה זרעים מתוך הרגבים.
והוא שרק לה שיר של אהבה
והיא נתנה לו שי, נוצה מתוך זנבה.

ובחורף, בין שקיעות וקור,
נשקו הם זה לזו, מקור אלי מקור.
ועת חמה זרחה מתוך ענן
הם עפו שיכורים אל חורש ואל גן.

עת חזר אביב אל הכפרים,
הוא שב אל המדבר והיא אל ההרים.
ורוח שעבר בגן מצא
בצל עצי החורש פרח ונוצה.

צל עץ תמר אפרים וינשטיין

צל עץ תמר ואור ירח
ומנגינת כינור תקסים את הלב
עולה הצליל רועד בוקע
ממיתרים נשפך כאב
נגן כינור נגן שירך
מה רב החושך והשקט סביב
מנגינותיך ישכיחו את סבלי

נגן נגנה לקול צלילך
מה נעים הוא החלום
נגן נגנה ישמע ירח

שם ידעתי חמדה שלא היתה כמוה
והזמן ההוא היה יום השביעי בשבת
וכל בדי אילנות היו מתעצמים לגבה.

והאור החל מסביב שוטף כנהר לנבע,
וגלגל העין את גלגל החמה חמד.
אז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

הזהירו ראשי השיחים והאור לא ידע שבע,
נתד בגלי הנהר ובכל אדוותיו נצת,
אף ראשי היה בעיניו כתפוח זהב לבלע.

שושני נהר צהבות פָּערו את פיהן לבלע
את אדוות הנהר בחפזן וגבעול העשב השט,
ואותו היום היה יום השביעי בשבת
וכל בדי אילנות מתעצמים בתשוקה לגבה
ואז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

דליה רביקוביץ

קידוש לליל שבת

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר: יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם:
וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּוֹ
שָׁבַת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סְבָרֵי חֲבָרִי וְחֲבָרוֹתֵי (עוֹנִים: לַחִיִּים)

בְּרוּךְ אַתָּה ה'. אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְרִי הַגֶּפֶן:
בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בְּנוֹ. וְשָׁבַת
קִדְּשׁוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָנוּ. זְכָרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּה
לְמַקְרָאֵי קִדְּשׁ זְכוֹר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בְנוּ בְּחֶרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מ / עִם כָּל הָעַמִּים וְשָׁבַת
קִדְּשָׁךְ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִלְתָּנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה ה'. מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבַת:

לְכִי נַפְשִׁי צְאֵי כְלָה יוֹם יוֹם
לְקַבֵּל פְּנֵי שָׁבַת הַמְּלָכָה.

אמיר גלבוע